

புத்தநிலை

தொப்பொங்கல் வெளியீடு

தூத் 1989

உள்ளே . . . .

- ❖ தெல்லியூர் செ. நடராஜன்
- ❖ காகர செ. சுந்தரம்பிள்ளை
- ❖ கோசிலா மகேந்திரன்
- ❖ நெடுந்தீவு வக்ளமகு
- ❖ எஸ். பி. கே.
- ❖ அறிமுக ஏழுத்தாளர்
மு. சுந்திரசேகரம்
- ❖ விறைவக் கிழர்

மற்றும் டாலரின் பண்டிபுக்கள்

—ஆகிரியர் —

மு. திருஞானசேகரம்

விலை ரூபா 5-00

புத்தெழில்

என்னை நன்றாய் இறைவன் படைத்தலான்
தன்னை நன்றாக தமிழ் செய்யுமாரே - திருமூலர்

எழில் 1

தை 1989

துளிர் 4

தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்

தைத்திருநாள் தமிழருக்குரிய சிறப்பு வாய்ந்த திருநாள் தமிழர் வாழ்விலேயே இருந்திடும் நாளாக, பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்திடும் நாளாக, அமைவதனால் தான் தைபிறந்தால் வழி பிறக்கும் என்றனர். இக்காற்று உண்மையே ஆனால் குறிப்பிட சில ஆண்டுகளாகத் தமிழ்மக்கள் மகிழ்வான வாழ்வையா அமைதி வரையியா எட்டயமுடியாதவர்களாக இருந்த நிலையில் தையும் தன் மாட்டில் வந்து பொய்க் கோண்டிருந்தது. பட்டாக வெடிக்குஞ்சன் குதுருவத்துடன் வரவேற்றப்படும் தைப்பொங்கல் ஷெல் சத்தத்துடன், துப்பாக்கி வேட்டுக்கூறுதல் வந்து போன்று எம் மனங்களில் வெறுப்பும் கலிப்பும், ஏக்கழும் நிறைய கடந்து சென்ற தைத்திருநாள் போலன்றி;

உலகம் எதிர்பார்க்கும் அமைதியை, சமாதானத்தை, இன் பத்தை, கமீட்கத்தை அரிக்கும் திருநாளாக அமைப உலகுக்கு ஒரி டூ-இன் சூரியன் தமிழர் வாழ்விலும் ஓளியுட்டி யகிழ்விக்க வந்து திருநாளாக இது அமையும் என நம்பிக்கை வைக்கலாமா?

அல்லது தொடர்ந்தும் எப்பினி ரேள்விக்குறியுடன் விடுவின்றி அமையுமா? என்ற ஆதங்கம் தமிழ் மக்கள் அஸைவினில் தும் உள்ளத்தில் ஏழும் எண்ண அலைகள். இது நியாயமான சந்தேகம்.

ஏது எப்படி இருப்பிலும் உலகம் எதிர்பார்க்கும் சமாஜ எம் கிட்ட வேண்டும், தமிழ் மக்கள் அச்சம் நீங்கி புதிய வாழ்வு வேற இதைத்திருநாள் வழியாமல்கூம் என்ற நம்பிக்கையுடன் அதை வரவேற்றபோம்.

ஏக்கம் நிலைத்த, இருள் குழந்த வாழ்வு நீங்கி என்றும் என்கும் இன்படி பொங்க புதிய வாழ்வு பொறுவோம்.

இந்த இதழில்....

புத்தெழிலுக்கு எதிர் பார்த்தலைவிட வாசகர்களினதும் எழுத்தாளர்களினதும் ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் பெறுகியுள்ளன. இதற்குக் காரணம் புத்தெழில் தாங்கிச்சரும் கணவயான அம்சங்களே ஆகும். இம்மாத இதழிலும் பலகவையான அம்சங்கள் உள்ளன.

புரட்டாதி இதழில் எம்மால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட எழுத்து வக வாழ்க்கை' என்ற பகுதியில் தமது எழுத்துவக அபத்தை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்ட பழுமீடாம் எழுத்த வரதிரு. செல்லியூர் நடராசன் வாசகர்களின் எண்டுகொளுக்கின்றங்கள் இதிலும் 'தாப் தந்த தனம்' என்ற தலைப்பில் தமது எழுத்து வக அனுபவங்களைத் தந்துள்ளார்.

எழுத்துக் கவிஞர்களில் சிறப்புடன் எளங்குபவர் கவிஞர் காரை சந்தரப்பின்னோ அர்கள் அவர்கள் பற்றி அறியாத வாசகரே இல்லை எவ்வாம் அவரது 'கொழும்பு' பயணம் என்ற கவிதை இங்கு இடம்பெறுவது புத்தெழிலுகு அழுக சேர்க்கின்றது.

இன்றைய எழுத்து உலகில் தமக்கெண்ணாக நிலையான இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் சிறந்த எழுத்தாளர் திருமதி கோவிலா மகேந்திரன் அவர்கள் அண்மையில் நோவே தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்திய சிறுக்கதைப் போட்டியில் இவரின் சிறுக்கதையே முதலிடம் பெற்றது குரிப்பிடத்தக்கது திருமதி கோவிலா மகேந்திரன் அவர்கள் இம்மாத இதழில் இருக்கு 'முதுகில் ஊரும் தம்பலப்பூச்சி' என்ற தொடர் நாவலை எழுதுகிறார்கள்.

நெடுந்தீவு வக்ஞமன் புத்தெழிலுக்கு எழுதிவரும் கவிஞர் அவரது வினிதையை பலரும் பாராட்டியுள்ளார் இந்த இதழி லும் 'வீர உணர்வு கொடு' என்ற கவிதையை எழுதியுள்ளார்.

இம்மாதம் தமிழ் தந்த தாமோதரம்பிள்ளையின் நினைவாக செந்தமிழ் வளர்த்த கி வை. தா. என்ற கட்டுரையை. வைவுப் புலவர் பண்டிதர் இ. செல்லத்துரை அவர்கள் 'சிறுவைக் கிழார்' என்ற புலைபெயரில் எழுதியுள்ளார் இக்கட்டுரையின் மூலம் பல ஏட்டயங்களை கட்டுரை ஆசிரியர் உணர்த்தியுள்ளார்.

சென்ற இதழில் ‘புதிய ஒளி’ என்ற சிறுக்கை மூலம் பத்தெழில் வாயிலாக அறிமுகமான மால்ஸ் இந்த இதழிலும் ‘வீட்டிட்டு வீடு’ என்ற கடையை ஏழுதியுள்ளார். இதன் மூலம் மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சனையை நகைச்சுவையுடன் விளக்கி யுள்ளார்.

பத்தெழில் புதிய ஏழுத்தாளர்களை ஓவ்வொரு இதழிலும் அறிமுகப்படுத்தி வருகின்றது தொடர்ந்தும் புதியவர்களை அறி முகப்படுத்தும் அந்த வரிசையில் இந்த இதழில் மு சந்திரசே, ரம் ‘பெரு மென்ப் பெட் கமாய்’ என்ற கவிதையின் மூலம் அறிமுகமாகின்றார். இவர் ஒர் ஆசிரியர் அறிவொளி வீதி, புத்தாண்றச் சேர்ந்தவர்.

மேலாக ஒன்றையார் ஆருளிச் செய்த ‘சகரமாளை’ எனும் பாடத்திலிருக்கின்ற சிறுவைக்கிழாளின் முன்னுரையுடன் இந்த இதழில் பிரசரித்துள்ளோம்

இந்த இதழையும் வாசக அன்பர்களின் காங்களில் ஒப்படைக்கின்றோம். ஏற்றிடுவீர் உங்கள் கருத்துக்களை எதிர்பார்க்கின்றோம்

- ஆசிரியர் -

அன்பர்கள், ஆதாரவாளர்களுக்கு எமது
பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்

உங்களுக்கு சொகுசான பாதனிகள் பெற்றுக் கொள்வதற்கும், அன்பளிப்புப் பொருட்கள், பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்குத் தேவையான சப்பாத்து வகைகளும், நவநார்கீக நாளைகயருக்கு ஏற்ற காலனிகளும் பெற்றுக் கொள்வதற்கு

நியூ தீபா
கிளை: நியூ பிரசாந்
பஸ்திரிப்பு நிலையம்
அச்சுவேலி

பொங்கல் சிந்தனைகள்

மக்களின் இன்றைய தேவை அமைதியும், ஆனந்தமும் மட்டுமல்ல நிரந்தரமான நிம்மதியே ஆகும் அந்த நிம்மதி கிட்டினால் தான் தொழில், கல்வி விவசாயம் அத்தனையும் செவ்வனே தொடர முடியும் நாடு அமைதியையும், உறுதிப்பாட்டையும் பெறும் பட்சத்திலேயே பொருளாதார முன்னேற்றத்தையும் காணமுடியும். பொருளாதார மேம்பாடே சமுதாய மேம்பாட்டிற்கும் உறுதிக்கும் வழிசமைக்கும் ஒரேயொரு வழி. எனவே இதற்கெல்லாம் அடிப்படையான அரசியல் உறுதிப்பாடு இனபேதம் அற்ற மதபேதம் அற்ற நிலையிலே தெளிவு பெறுதல் வேண்டும்.

'மொழி, பிரதேசம், சமயம் ஆகியவை காரணமாக எவ்ரும் புறக்கணிக்கப்படுவதை அனுமதிக்கமாட்டேன்; மொழியை, சமூகத்தைப் பிரிக்கும் தீய சக்தியாகக் கருதக்கூடாது. இனகளை ஒன்றிணைக்கும் இணைப்புப் பாலமாக அதை உபயோகிக்க வேண்டும் சிங்களமும், தமிழும் அரசு கரும மொழிகளாகவும் ஆங்கிலம் இணைப்பு மொழியாகவும் உள்ளன. எல்லா அரசாங்க, கூட்டுத்தாபனங்களிலும் விசேஷ மொழிப் பயிற்சி வகுப்புக்களை நடத்த வதிகளைச் செய்து தருவேன்' என்று ஜனதிபதி தெளிவு படுத்தி இருக்கின்றார் பதவி ஏற்றபின் ஜனதிபதி மேற்கொண்டு வரும் நடவடிக்கைகளில் தெளிவான தீர்க்க தரிசனம் தென்படுவது மனதிற்குத் தெம்பு தரும் விடயமாகும். 1977 விருந்து தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்று வந்த இனக்கலவரங்களுக்கும் தமிழரின் படுகொலைகளுக்கும் காரணகர்த்தாவாக இருந்த ஸ்ரக்ள் சிந்தனையில் ஏற்பட்ட தெளிவுகள் நிலையானவையா என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

இலக்கியம் பற்றி

பண்பு எனப்படுவது "பாடு அறிந்து ஒழுகல்" என்று கலித்தொகையில் அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார். இலக்கிய பாரம் பயியத்தின் பழம் பெருமை, புதுப்பெருமை எல்லாவற்றையும் கட்டிக்காக்கின்ற பொறுப்பு, ஒவ்வொர் எழுத்தாளனுக்கும் உண்டு பெருமை தன்னிடம் இருந்து நழுவாமல் கட்டிக்காக்கிறவன் ஒழுக்கமுள்ளவனுக இருக்கவேண்டும்'

1619 - இல் இருந்து 1658 வரை போர்த்துக்கேயர் தமிழ் ஈழ அரசை ஆட்சிசெய்தனர். 1656 - இல் கீழ் நாட்டுச் சிங்கள அரசு ஒல்லாந்தரினால் கைப்பற்றப்பட்டது; போர்த்துக்கேயரிடம் இருந்து கைப்பற்றப்பட்டது. எனினும் தமிழ் ஈழ அரசு தனியாக தொடர்ந்து 1658 வரை போர்த்துக்கேயரால் ஆட்சிசெய்யப்பட்டது.

ஸ்ரூத்தில் தமிழர், தனியான வாழ் விடங்களைக் கொண் டுள்ளனர். தமக்கென நிலப்பரப்பை சொண்டுள்ளனர் தீவின் மற்றொரு நாட்டினமான சிங்கள மக்களும் தமக்கென தனியான தாயகத்தை கொண்டுள்ளனர்

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் தொட்டு, இலங்கைத் தீவில் தமிழர்க்கான நிலப்பரப்பு தனியாக உள்ளது. அந்த நிலப்பரப்பின் எல்லைகள் மிகத் தெளிவாக உள்ளன. சிங்கள அரசர் களின் வரலாற்றுத் தொகுப்பான மகாவாம்சம், இராஜாவழி போன்ற நூல்கள் தீவில் தமிழர்கள் வாழ்விடங்கள் பற்றி தெளிவாகக் கூறியுள்ளன.

தமிழர்கள் திராவிடர்கள். இலிங்க வழிபாட்டை மேற்கொண்டவர்கள், பல நூற்றுண்டுக்கட்டு மூன்பிருந்த தமிழர்கள் இலிங்க வழிபாட்டுக்காரர்களாக முருக வழிபாட்டுக்காரர்களாகச் சூரிய வழிபாட்டுக்காரர்களைக் கூக் கீருந்தனர். இதனைத் தமிழ் நாட்டின் ஆதிசெ நல்லூர் அகழ்வாராய்ச்சிப் பொருட்கள் உறுத்தப்படுத்தியுள்ளன.

இலங்கை தீவில் உள்ள நான்கு இடங்களில் இலிங்க வழிபாட்டுச் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன இவை எப்பொழுது தோன்றின. என அறிய முடியாமல் உள்ளது. கோவில்களுள் முதற் தோன்றிய கோவில் முன்னேல்வரம், திருக்கேதீஸ்சராம் கேது முனிவர் வழிபாடாற்றிய கோவில் நகுலேல்வரம், திருக் கோணேல்வரம் என்பன நெடுங்காலமாக உள்ள கோவில்கள் இவை தமிழரின் பண்பாட்டுப் பேழைகள், தமிழரால், தம் வாழ் விடங்களைச் சிறப்பிக்க அனி செய்ய அமைக்கப்பட்ட இடங்கள்.

சுதந்திரம்

விற்ரால் கட்டுப்படுத்த முடியாத சுதந்திரம் உள்ளவுக்கு இரண்டுவித பொறுப்பு உண்டு. எங்களை கட்டுப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு தங்களால் ஆளப்படும் துறைகளை கட்டுப் பாடோடு ஆளவேண்டிய பொறுப்பு.

தொகுப்பு

ஸ்ரீ. ரி. எஸ்.

தமிழ் மக்கள் வாழுவில்

இன்பம் பொங்க

இனிய

பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்

தங்கம்சுப்பற்கல்

பிரதான வீதி
அச்சவேலி

தமிழரின் இன்பத் திருநாளாம்
பொங்கல் திருநாளில்

மக்கள் வளத்துடன் வாழ
வாழ்த்துகிறோம்.

வலி கிழக்கு

தனியார் மினிபஸ்
இயக்குனர் சுங்கம்

அச்சவேலி

ஈசுரமாலை

சிறுவைக் கிழார்

முன்னுறை

ஈசுரமாலை என்னும் இந்துால் அருளியவர் ஓள்ளவையார் என்பது
(இந்து ஆராய்ச்சிக் குரியது)

ஈசுரவர் - சிவபெருமாணை மனத்திலே விருப்பங் கொண்டு ‘ஈசுரமாலை’ என்னும் செய்யுளைத் தோத்தரித்துத் தொழுகின்ற வர்கள், தமது தீய விஜைகளைத் தீர்ப்பார்; என்பதே, இந்துவில் உள்ள காப்புச் செய்யுளால் அறியலாம்.

முச்சு உடைய சிவபெருமாணின்றும் இனிமையாய்ப் பிறந்த ‘களிறு’ ஆகிய கணபதியைவேண்டி, இந்துவிலே ‘காப்பு’ செய்து, பெருமானுடைய திருமேவித் தோற்றங்களையும் இயல்ல அருட்செயல்களையும் அடிதொறுப் விளக்கி, அகர வரிசையாம் மனங்ம் செய்வதற்கு அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது

இதைக் கற்றபெரியோர் மாத்திரமன்றி, சிருகும் மற்றே கும் விளங்கக் கூடிய நடையில் அமைத்திருப்பதையும் காணலாம். இத்தகைய நல்லூலை 7-6-1939 இல் வெளியிட்டவர் யாழ் இந்துக் கல்லூரி மன்னாள் ஆங்கில ஆசிரியரும் மத்திய இந்து வாலிப் பங்கக் காரியதரிசியும் சௌவரிபாலன் சங்பப் பிரசார் அமைச்சரும் பூசாதாரந்தரருமான் திரு. மு மயில்வாகனம் என்பவராவர். அவரது நூலில் உள்ள முன்னுறையில்:-

“ இதை முற்காலத்தில் ஆத்திகுடி, கொன்றை வேந்தன் நமச்சிவாயம் லை முதலியவற்றுடன் ஆசிரியர்கள் மாணுக்கருக்கு நெட்டுருப்புப் பாடமாகக் கற்பித்து வந்தனர். காலகதியில் இந்துலைச் சிறுவருக்குப் பயிற்சி முறை அருக லாயிற்று நம்நாட்டிடிலே இதைப்பற்றித் தற்காலத்திலே அறிந்தவர்கள் வயது முதிர்ந்த ஒரு லை பெரியோர்களையாவர். இந்துந் பிரதி இப்பொழுது கிடைப்பது அரிது’ என்று எழுதியுள்ளார்.

இப்பெரியார் இற்றைக்க ஏறக்குறைய முப்பது வருடங்கு குக்கு முன் இற்றப்போன பழைய ‘கசரமாலீ’ நூல் ஒன்றை எனக்குத் தந்து, “உம்மால் வெளியிட முடியுமாயின் நன்று. இது பாழை புத்தகம் ‘பழமையை இ-பீஸ்’ திரும்பும் ஏதோ ஒருநாள் பயன்படும்” என்று கூறியவர்

அவரது வார்த்தையைக் கைக்கொண்டு, இந்நாளில் உள்ள கடுஞ்சொற்புணர்ச்சிகளை ஏற்ற இடங்களில் பாதம் பிரித்தும் அது பந்தத்தில் அருட்செயற் குறிப்புக்களையும் அருஞ்சொற் கருத்துக் களையும் அடைத்தும் வெளியிடுவது என்பணியாகும் நூற்குப் பொருத்தமான திருத்தங்கள் பலவற்றை உதவியவர், பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம் ஆவர். அவர்க்கு, என்றும் என் நன்றி உண்மையேன்.

இப்பொழுது உங்கள் கையில் உள்ள ‘கசரமாலீ’ யைத் ‘திரும்பு’ என ஏற்பதும் தவிரப்பதும் அவரவர் தகுதிகளுக்கு உரியன்.

ஒளவையார் அருளிய கசரமாலீ காப்பு

ஒரு பித் தொழுவார் விண்டீர்க்க முக்கடி நுயிற் பிறந்த களிறு.

அரும்பிய கொன்றை அணிந்த சென்னியன்;
ஆறும் பிறையும் சூடிய கடவுள்;
இறையவன், மறையவன், இமையவர் தலைவன்;
ஈடன் மழுப்படை ஏந்திய கையன்;
உம்பர் தலைவன்; உயர்கயி வாயன்;
ஊழி ஊழி காலத், ஒருவன்;
எங்கள் நாயகன்; கங்கை வேணியன்;
ஏழ்வு குதுளி; இமையவர் தலைவன்;
ஐங்கரத்து ஒருகோட்டு ஆணையை ஈன்றவன்;
ஒன்றே ஊரும் ஒற்றி ஊரான்;
ஒங்கா ரத்துட்ட பொருளாய் நின்றவன்;
ஒளவனத் தில்லையின் ஆடல் உகந்தவன்;

ஆக்கு மாலை அரவோடு அணிந்தவன்;
 சண்முன்று உடையன்; கால காலன்;
 வகரமும் நடை ஒருதானி நிற்பவன்;
 சம்பு மறையவன்; சம்பந்த நாதன்;
 வூயநின்ற பூரணன்; ஞான நாயகன்;
 இடம்பெறு ஞானியர் நெஞ்சக்து இருப்பவன்;
 இ-ளங்கரர் புரம்முன்று எரித்த பாமன்;
 தக்கலூக்கு உதைத்துத் தலையை அணிந்தவன்;
 ரெமங்கை பாகன்; அயன்முன்று உடையோன்;
 பஞ்ச முகத்தேன்; பராமன் ஆதி;
 மதியே குடி மதியில் இருப்பவன்;
 இ-யல்பொடு பிட்னச் சுற்கும் எம்பிரான்;
 'அ-ர' எனும் அஞ்செழுமத்து ஆகி நின்றவன்;
 இ-லங்கை வேந்தன் ஏடுத்த மலையன்;
 வடமரத்து அடியில் மாமை ரூதி;
 அ-ழகிய திருப்பை ஆடல் உகந்தவன்;
 இ-ளையையும் முதுகமயும் முட்டமில் லாதவன்;
 அ-நாட் பொருள் இன்ப முத்தி ஆனவன்;
 அ-னந்த கோடி யுகத்திற் ரழையவன்;

கங்கைக்கு இறைவன்; ஏகம்ப வாணன்;
 காலம் மூன்றும் காந்து நிற்பவன்;
 விளைக் குலத்தில் வள்ளல் ஆனவன்;
 தேப் பிரியன்; வேத பூரணன்;
 கருந்தடி தன்வில் ஒருவாகி நிற்பவன்;
 கூடல் தெருவில் குதிரையை விற்றவன்;
 கெட்ட வேடன் எசிற் பிரியன்;
 கேது வேணியன்; மாது பாகன்;
 கைதொழும் அடியவர் கடிவினை தீர்ப்பவன்;
 கொலைக்கண் வேடன் மலைக்கண் உற்றவன்;
 கோலக் கூறறை காலால் உதைத்தவன்;
 சமயம் ஆறும் தாஞ்சி நின்றவன்;
 சாதி பேதம் இல்லாத சங்கரன்;
 சினப்புவி உரியைச் சிற்றுடை உடுத்தவன்;
 சீரங்கம் (இராயன்; கேட்டற்கு அரியவன்);
 சருகி முன்றும் சுடர் மூன்றும் ஆனவன்;
 சூரன் மார்பைத் துளைத்தவன் தாகை;
 சொம்பொன் அம்பலத்து ஆடிய செசவன்;
 சேலபடும் கணங் ம செம்பாதி ஆனவன்;

சௌகர்ய சமங்கள் தானே ஆனவன்;
 சொக்க நாயகன்; சுந்தர் வேடன்;
 சோம வேணியன்; மாது பாகன்;
 தலையோடு ஏந்திய சாம வேதன்;
 தாயும் தந்தையும் தானே ஆனவன்,
 தினகரன் பல்லைத் தீரத் தகர்த்தவன்;
 தீரா முதலைவாய்ப் பிள்ளை அழைத்தவன்;
 துறைத்துறை தோறும் தோற்றுமாய் திண்டுவன்;
 தூரர்க்குத் தூரன், அஜுகினர்க்கு அஜுகினன்;
 தெஞ்செவர் கோமான் அடிபோற்ற நின்றவன்;
 தேர்ஒன்று ஏறித் திரிபுரம் எரித்தவன்;
 தைப்பூசம் ஆடத் தகுமதகும் என்றவன்;
 தொம்தொம் தித்தி என்று ஆடிய சோதி.
 தோகைமார் கைவளை சோர நடந்தவன்;
 நரிபரி ஆக்கிர நல்ல வாரியன்;
 நாண்மாடக் கூடல் வழுதி ஆனவன்;
 நிருபால் பொலி நிருவாணி ஆனவர்;
 நிரோடு தீயும் வாய்வும் ஆனவன்;
 நுளைய ஞெவலை லீடிய வள்ளல்;
 நூல்பல ஒதி வள்ளலுக்கு அளித்தவன்;
 நெற்றிக் கண்ணாற் காமணை எரித்தவன்;
 நேரார் புரம்முன்று எரித்த பரமன்;
 நைஞ்சும் பிறக்குப் நாகம் அணிந்தவன்;
 நொடிவெர தன்னில் படிமுழு தானி;
 நோக்கியும் சோக்கொணு துண்ணிய பழம்பொறு ;
 பழையன், ஊரன், திருவாவன் காடன்;
 பார்த்தனுக்கு அன்றுபாகபதம் அளித்தவன்;
 பிராயம் தவிர்ந்த பிறவி மருந்து;
 பிறிய கோவணம் பிரியமாய் உடுத்தவன்;
 புண்ணியர் நெஞ்சின் மேவிய புனிதன்;
 பூங்கொடி உழையா... பாகம் பிரியாதவன்;
 பெருந்துறை மேவி அருந்துறை ஆனவன்;
 மாவடி தன்னின் மகிழ்ந்தே அமர்ந்தவன்;
 மிஞ்சிய சமயம் ஜந்தும் படைத்தவன்;
 மீணவன் வையை அடைத்து அடி பட்டவன்;
 முயலகன் முதுகில் அடியுற மிதி தவன்;
 முவா பிரவரில் ஒருவ ஞெய நின்றவன்;
 மென்றுஇடும் சேவன் ஏத்திற் பிரியன்;
 மேலோகம் பரவும் சிவ லூக நாதன்;

ஸ்மவிழி உமையாள் மங்கை பாகன்;
 மொய்த்த செப்பொன் அம்பல வாணன்;
 மோகம் தவிர்ந்து யோகம் இருப்பவன்;
 வள்ளல் இருபத் தொன்றே ஆனவன்;
 வாத ஐரன் திருவாசகப் பிரியன்;
 வித்தும் வேநும் விளையும் ஆனவன்;
 வீரட் டானம்மேவி இருப்பவன்;
 உற்றது க்ருவார்க்கு உற்றிப் பழம்பொருள்;
 ஜமையைப் பேகவிக்கும் உபாயக் காரன்;
 வெள்ளி மால்வரை மேவி இருப்பவன்;
 வேதாந் தத் ன் பொருளாகி நின்றவன்;
 வையகம் உய்ய வையனி கண்டன்;
 ஒண்டொடி உமையாள் பாகம் பிரியாதவன்;
 ஒதும் பதினெண் புராணம் ஆனவன்.

ஈசர மாலை முற்றுப்பெற்றது.

வாடிக்கையாளர்கள் அன்பர்கள்
 ஆதரவாளர்களுக்கு எமது
 பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்
 கால சிதமான
 ரெடிமேட் ஆடைகளுக்கும்
 புடலை வகைகளுக்கும்
 குழந்தை சிறுவர்களுக்கான
 ஆடை வகைகளுக்கும்
 சிறந்த ஸ்தாபனம்
காவோரிரெக்ஸ்ரெல்ஸ்
 பஸ் நிலையம்
 அச்சுவேலி

அன்பர்கள் வாழிக்கையாளர்கள் அஜைவருக்கும்
எமது

பொங்கல் வாழுத்துக்கள்
எம்மிடம் பாடசாலை உபகரணங்கள்
அன்பளிப்புப் போருட்கள்
அழகு சாதனம் போருட்கள்

என்பவற்றை மலிவாக பெற்றுக் கொள்வதற்கும்,
பல வர்ஜா வாழுத்து மடல்களுக்கும், தினசரி
பத்திரிகைகள் பெறவும்

அத்துடன்

- ★ யாட்டா பாதனிகள்
- ★ பிளாஸ்ரிக் போருட்கள்
- * எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்
- ★ ஸெஸ்
- ★ லாஸ்ரிக் நூல் வகைகள்

என்பவற்றை மலிவாகப் பெற்றுக்கொள்ள
நாட வேண்டிய ஸ்தாபனம்

விநாயகர் ஸ்ரோர்ஸ் புத்தூர்

அன்பர்கள் வாடிக்கையாளர்கள் அனைவருக்கும்
எமது

பொஞ்சல் வாழ்த்துக்கள்

- ★ ஆங்கில மருந்து வகைகள்
- ★ தமிழ் மருந்து வகைகள்
- ★ எண்ணே வகைகள்
- ★ மருந்துச் சாக்குகள்
- ★ குழந்தைகளின் பால்மா
- ★ ஒடிக்கொலோன்
- ★ பவுடர் வகைகளும்
- ★ உவர்சிர் வர் பொருட்கள் மற்றும்
- ★ பாடசாலை உபகரணங்கள்
- ★ அழகுசுதங்கப் பொருட்கள்

அனைத்தையும் நியாயமான விலைக்குப்
பெற நாடுங்கள்

பெற்றுக் கொள்ள நாடுங்கள்

சாந்தி பார்மஸி
பஸ் நிலையம்
அச்சுவேலி

சுரிய தரிசனம்

கருதியின் கண் முனிவரும் பின்னே
 தூமொழிப் புலவோர் பலர் தாழும்
 பெரிது நின்றன் பெருமை யென்றேத்தும்
 பெற்றி கண்டுளை வாழ்த்திட வந்தேன்;
 பரிதியே! பொருள் யானிற்கும் முதலே!
 பானுவே! பொன்செய் பேரொளித்திரளே!
 கருதி நின்னை வணங்கிட வந்தேன்;
 கதிர் கொள் வான்முகம் காட்டுதி சுற்றே.

வேதம் பாடிய சோதியைக் கண்டு
 வேள்விப் யாடலிகள் பாடுதற்குற்றேன்
 நாத வார்கடலின் ஞெலியோடு
 நற்றமிழிச் சொல் இசையுஞ் சேர்ப்பேன்
 காதமாயிரம் ஓர் கணத்துள்ளே
 கடுகியோடும் கதிரினம் பாடி
 ஆதவா! நினை வாழ்த்திட வந்தேன்
 அனிகொள் வான்முகம் காட்டுதி சுற்றே.

தாய் தந்த தனம்

தெல்லியூர் செ நடராஜன்

புதுவூர் கண்ணுற்று,
மதித்து, ஆய்ந்து நல்லுரையூக்
கந்தந்துள்ள மேலே! ரக்கு நன்றி.
இங்குத் தோடர்வது எமது
தாயார் எம குத்தந்த தனம்.
“முந்தித் தவங்கிடந்து முன்னாறு
நாட்சீமந்து அந்திபகலாக சிவைசை
ஆதரித்து ஆதரித்து, நொந்து
பெற்றெறுத்து, நோய் வந்த
காலையில் தானே மருந்துண்டு,
பத்தியங்காத்து, ஆவாரமு
தூட்டி, ஈஸ்ரும்பு மொய்க்காது
தமு வளர்த்தெடுத்து ஆளாக்கி
உலவவிட்ட அன்னை தந்த செல்
வத்துக்கு ஈடோ இணையோ
கிடையாது எங்களை வளர்த்தெ
டுக்க அவள்பட்ட பாடுகளுக்காய
கடன்களைத் தீர்க்கவும் எம்மால்
என்றுமே ஏன? — எத்துணை பிற
விகள் எடுத்தாலும் அக்கடன்
களைத் தீர்க்க முடியாது. அவள்
தந்த அருந்தனத்தை இல்லை
முதற் சுமந்தேன். அத்தனத்தால்
பெரும் பயன்களை அடைந்தேன்,
அவற்றை எம்மனேருடன் பகிர்ந்
துணரும் ஆவல் கொண்டமை
யால் இங்குந் தருகின்றேன்.

சிறுவயது முதல் தேங்காய்
ரூரும்பைகளில் ஈக்குக்கோர்த்து

தேர்கட்டி, பூக்களால் அலங்க
ரித்து தெய்வ வழிபாடுகளைச்
செய்த பருவம்வரை அவள் மடியில்
படுத்திருந்து யான்கேட்ட
நல்லுரைகள் எம் நெஞ்சுகத்தை
விட்டகலவேயில்லை. படித்துப்
பட்டமோ பெறவில்லை. பெரிய
எழுத்து நூல்களைக் கற்று அவற்
றில் பொதிந்த நல்லனவற்றை
பொறுக்கியெடுத்து எமக்கூட்டி
வளர்த்தாள். சிறுவயதில் அவள்
ஊட்டிய கல்வியால் 1932, 1933ம்
ஆண்டுகளிலேயே “அகில இலங்கை சைவ சமயப் பரீட்சை”
களில் சிறப்புப் பரிசுகளை பெற்
ரெடுக்கும் வாய்ப்பு எமச்கமைந்தது. அகில இலங்கை சைவ
சமயபாடப் பரீட்சைகளில் இனம்
பருவ மாணவரில் முதன்மை
பெற்று பெற்ற பரிசுநூல்கள் பலவு
நூல்களை அழிப்பதே கம் இலட்சியமாகக் கொண்ட கொடுமையரால் 1958லும் பின்னர் 1985
லும் அழிக்கப்பட்டவையும் படித்துவிட்டுத் தாங்கிழேருமென்று பெற்றுச் சென்று திரும்பிவராது இன்றும் தங்களது புத்தக அலுவராகினில் தூங்க வைத்து தாலாட்டிக் கொண்டிருக்கும் நூல்களும் நீங்கலா மற்றவை கைவசமுள்ளன. அன்னையெடுத்து வைத்த அடிகளைத் தொடர்ந்து அவ்வடிகளின்மீது நடந்து பெற்ற அலுவாசக சின்னங்களை 1985 முதலாக வாசக அன்பர்களோடு பகிர்ந்து ண்டும் ஸ்ளோம். 1933ம் ஆண்டு, ஆண்டும் பரீட்சைக்காக கல்லிப் பரிசோதகர் திரு. சரவணமுத்து என்பவர் யம் கல்வி

கற்ற தெல்லப்பழை சாஸ்வதி வித்தியாசாலைக்கு வந்தார். இன்றுபோல அன்று வகுப்பேற் றங்கள் நடக்கமுடியாத காலம். பரிட்சைகளில் சித்தி பெற்றுற் றுன் அடுத்த வகுப்பிற்கு ஏற்றம் பெற்றுள்ளும் எங்கள் தலையை ஆசிரியர் அவைவடியைச் சேர்ந்த பெருமகன் திரு இளைய தமிழி அவர்களுடன் பரிசோதகர் எங்கள் வகுப்பிற்கு வந்தார். வணக்கம் சொல்லி வரவேற் ரேம். வகுப்பாசிரியர் புன்னாலைக் கட்டுவன் அந்தணர் பரம்பரையைச் சார்ந்த திரு. தங்கராசாஜ்யா, வணக்கம் கூறியினினாம் உட்காரும்படி பணிக்கப்பட்டோம். “நீங்கள் எல்லோரும் கெட்டிக்காரர் எங்கே நான்கு வரியில் வருங்கலை தில் நீங்கள் என்ன தொழில் செய்விர்கள் என்று எழுதுவான்”, என பரிசோதகர் திரு ராவண முத்து எடுத்துக் கூறினார். தலைமையாசிரியராயும் வகுப்பாசிரியரையும் தாயைப் பார்க்கும் கண்றுகளாக நோக்கினேம் பரிசோதகர் அனுமதியைடு அவர்கள் சிறுவிளக்கம் தந்தார்கள், அதன்பின்.. அடிக்கடி எம் அண்ண கூறும் வாசகங்களே என் நிலைவுக்கு வந்தன.

“என் வாழ்க்கையில் சிறுவர்களுக்கு சின்னச்சின்ன புத்தகங்கள், கதைகள் எழுதுவதை நான் தொழிலாகக் கொள்வேன். பத்திரிகையில் வேலை செய்வேன். சமய நூல்களைப் படிப்பேன் சமயங்களைப் பற்றி எழுதுவேன்.

எழுதுவதே தொழிலாகக் கொள்வேன்: என் தொழில் பத்திரிகைத் தொழில் “இப்படியாக எழுதுவேன். வகுப்பில் முதல் மாணவங்க மட்டுமன்றி ‘மொனி ற்றர்’ என்ற நிலையிலும் இருந்தமையால் எனது விடையே முதல் பார்க்கப்பட்டது. பரிசைகர் பாராட்டினார் தலைமையாசிரியர் எமது பிதாவைப்பற்றி அவருக்கு கூறி இருார். ‘விதையொன்று போட கரை ஒன்று முளைக்குமா?’ என்று பரிசைதகர் கூறி யதை வீட்டில்வந்து கேருமூன்னாக தங்கையாருக்குத் தீர்திந்து விட்டது பள்ளியிலிருந்து வரும் பொழுது வழியிலே தெல்லிப்பழை சந்தியில் தகப்பானார் வர்க்கதக ஸ்தாபனம் இருந்தமையால் எமக்கு முன்னதாக வந்த மாவை திரு ஆறுமுகம் உபாத்தியையர் அவர்கள் இதைக் கெரிவித்து விட்டார். தெல்லிப்பழைச் சந்தியில் எனக்கு தகப்பாராது பாராட்டுக் கிடைத்தது. வீட்டிலே பெற்றெடுத்த தெய்வத்தின் மனதிலை கூறவேண்டியதில்லை. “இன்று எழுதியபடி நீ வாழ்ந்தால் போதும்” என்று ஒரே சொல்லில் அண்ண தனது அசியை நிறுத்துவிட்டார். அவர்கள் எல்லோரது அன்புப் பினைப்பில் கட்டுண்ட வேலையில் எமது அண்ணையின் இளைய தலையன் திரு. கதிர்காமத்தமிழி தமது மனைவியாருடன் வந்து சேர்ந்தார் அன்று வீடே கலகல வென் இனபந்துக்கள் சேர்ந்தனர். எமது மைத்து வியார் திருமதி ஏகாம்பரம் சில

புத்தகங்களை எமக்குப் பரிசுளித் தார். அப்பா வழியார் பரிசுளித் தமை கண்டு மாதாவழி சும்மா இருக்குமா? மைத்துனர் அப்பாக் குட்டி கார்த்திகை அவர்கள் என்னைத் தோளிலே தூக்கிவைத் துக் கொண்டு, “புத்தப்பு பெரியவனுகி புத்தகங்கள் எழுதுவரன்” என்று பாராட்டி பணமும் தந்தார். சிறிய தாய்மாரும் ஆசிரியைகளானதால் பல புத்தகங்களை தத்தார்கள். இப்படியாக புத்தங்கள் சோச்சோ பத்திரிகைத் தொழிலுக்கான அத்திபாரம் அமையவாரம்பித்தது. அக்காலையில் தகப்பனார் செல்வாக்கு காரணமாக எங்கு சென்றாலும் எமக்கு மதிப்புக் கிடைத்தது. அக்காலையில் அமெரிக்க மின்ன் அச்கம் தெல்லிப் பழையில் இருந்தமையால் அடிக்கடி அந்த அச்கக்துக்குச் செல்லவும் அங்கு நடக்கும் வேலைகளை அவாளிக்கவும் பத்திரிகைத் தொழிலுக்கான தொடர் நடவடிக்கைகளை தொடர்ந்தன.

புத்தகங்களை அன்னைபார் பேணி வைத்திருந்த முறைகளும் எமது புத்தகங்களுக்கு பேணப்படுவதற்கான ஒழுங்குகளை அவர்கையான். விதமாம் எம் நெஞ்சுத்தேத் திலைத்தன. புத்தகங்களைப் போல சிறந்த நண்பர்களே கிடையாதென்று அன்னையார் கூறுவார். “நண்பர்களுள் சிறந்த நண்பன் புத்தகம். உலகிலுள்ள மற்ற நண்பர்களைப் போலவ்வாது எங்களுக்கு எந்த வேளையிலும் உதவி, உறுதுணையாகி, ஆனந்தங்கொடுத்து எங்களைப் பொறுமையுடன் சுகித்துக் கொள்ளக்கூடிய

வராக இருப்பது புத்தகமாசிய நண்பனே. உலகத்திலே நாம் அமுந்திக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அழுத்தங்கள் நல்லனவாகவும் அவ்வனவாகவும் இருக்கும். எங்களது கவலைகளுக்கும் அளவில்லை. எதனை எதனையோ நம்பி எங்கள் மனம் சலிப்படைகின்றன. இருதயம் - ஆத்மா எந்த இடத்திலும் நம்பி மோசமடைகின்றது. இவற்றையெல்லாவற்றையும் புத்தகமாசிய நல்ல நண்பன் செய்வதில்லை. புத்தக நண்பணையும் செரிந்தெடுத்துப் பழக வேண்டும். மனம் சலிக்கும் வேளைகளிற்கூட எங்களையெல்லாம் ஊக்குவித்து, எங்கள் சஞ்சலங்களையும் மறக்க வைத்து, எதிர்பாராத அளவுக்கு சாந்தியையும் மணத்திருப்பியையும் புத்தகங்கள் தருகின்றன. எந்தநாளும் எந்தநேரமும் உன் கையில் ஒரு நல்ல புத்தகம் துணையாக இருக்கட்டும். குடியவரை பழைய சரித்திரங்களை சரித்திரா புருஷர்களன்று வரலாறுகளை உள்ளடக்கிய புத்தகங்கள் உணக்குத் துணைமட்டுமில்ல, சென்ற காலங்களில் எங்கள் முன் ஜேர்கள் எடுத்தடி வைத்த சம்பவங்களை நன்கு தெரிந்து அந்த வழிகளிலுள்ள பிழைகளை நீக்கி நல்ல பாதையில் செல்வதற்கு அவை துணைப்பரியும். எந்த வேளையிலும் புத்தகத்தை ஒரு நல்ல நண்பனுக்க் கொண்டு நடக்கவும். உணக்கு உறுதுணையாக இருக்கும். “இவ்வாறெல்லாம் காலத்துக்குக் காலம் அன்னை கூறியவைகள் எமக்களிக்கப்பட்ட அருந்தனங்களில் ஒரு சில.

“அறிவு ஒளியாக நின்று உதவும். அறிவானது தான் கண்

மும் கேட்டும் உண்டும் உயிர்த்
தும் உற்றும் அறியும் ஜம்புலவரி
வும் இவற்றால் உணரப்படும்
உண்மை இன்கமக்னோப்பத்தது
ண்ரும் பசுத்தறிவையும் பிறி
தான் பிறபொருள் கருவிகளேது
மின்றி தானே க வியாக நின்று
மணமானது உணர்வு பெறுவ்
யோக நிலை காட்கியறிவையும்
உடன்கொண்டு, “அந்வு இச்சை
-துணிபு” என்னும் முப்பெரும்
ர்மையதாக மனம் எது வெளி
யரங்கமாக தோற்றுவதற்கு புது
தகங்களே என்றும் பெருந்துணை
யாகின்றன” என்று மேலும் புது
தகங்களைப்பற்றிக் கூறிய ண்ணை
“பல்கலை நால்களும்” நன்மை
அழகு, நன்மை என்னும் முத்
திறசுகித்திகளையும் தெளிவுறுத்தி
அழகின் இனிமையை அவாசி
நிற்க. நன்மையை உறுதியெனத்
துணிவித்து - வாழ்வில் “அறி
தல், சூச்சித்தல், துணிதல்” ஆம்
முச்செயற்றெளிவையும் இன்மை
யையும் நுதிப் பாட்டையும்
அவாசுச் செங்கு மேலும்மேலும்
நற்குண்பார்டுகள் அறிதற்கு நால்
கள் எமக்கு நிறைவையும் மலர்
வையும் தரவல்லனவாகும்” என்றும்
“பயன்கருதா நலந்தந்த
எங்களை ஈன்றவித்த பெற்றேர்
க்கு - தாய் தந்தையர்க்கு - நாம்
புரியும் நலன்கள் யரவை ம்
எமக்குத் தருவன நால்களே.
நம்மை ஈன்றவித்த தாய் தந்தை
யர்க்கும் எங்களுக்குக் கல்வி புகட்
டிய ஆசிரிப்க்குருப் பீரியாருக்
கும் நன்னடை நல்கிய வேத்த
வையாருக்கும் நாம் செய்யும்

தட்டுப்பாடு, நாம் கற்கும் நூல்
களாலேயே நமக்கு உணர்த்தப்
படும் ஆகவே, நல்லனவற் றத்
தேர்ந்து அல்லனவற்றை நீக்கி
என்றும் கையோடு ஒரு புத்தக
மாகுதல் உனக்குத் துணையிருப்
பதவசியமாகும்” என்றும் அன்னை
யார் பன்முறைகளில் ஊக்கப்ப
நூதியமைதான் பத் திரிகை த
தொழிலிலும் புக்கத்தொழிலில்
லும் எம்மை போகுபாட்டில்
கொண்டு வந்துவிட்டது இதுவும்
அன்னை தந்த அளப்பரிய கெருந்
தனம்

‘அருசுவை கலந்த நால்
வகை உணவு உன் உடலை வரர்க்
கும் இவற்றினை ஆய்ந்தனர்ந்து
அருந்துவோருக்கு உடல் வலிமை
யையும் வனப்பையும் அவை நல்
கும் அவ்வாறே உள்ளத்தையும்
உன் உயிரையும் வளர்க்கும் உறு
துணைகான நால்கள் எல்லோருக்
கும் பயன் கருத பெருந் ந் தரு
வன உங்னி முள்ள பல புத்த
கங்கள் அரும்பொரும் சொத்துக்
கள் பரிசுக் காக அன்று கிடைத்
தனை கள் பெரும் அரிய மருந்து
கள் சமய வாழ்வுக்கு நல்ல வழி
காட்டிகள் அவற்றை மீண்டும்
மீண்டும் கர்க் கேவண்டும் உலகத்
இலே மிகக் கடினமான காரியங்கள்
இரண்டுள் முதன்மையானது
நல்லவன் என்று பெயர் பெற்று
வாழ்வது இரண்டாவதும் முத
லாவதிலும் பார்க்க பிரதானமா
னது. இப்படியாக “நல்லவன்”
என்று எடுத்த பெயரை என்றும்
காப்பாற்றிக் கொள்வது இதற்

குச் சமய வாழ்வதான் உறுதுணை பயக்கும். என்னெடு ஒட்டி வாழ் ந்த உணக்கு சமயம், சமய வாழ் க்கை ஒன்றும் கடினமானதன்று உன்னு வாக்கு, மன்ற், சரிரம் மூன்றும் சத்திய வாழ்க்கையிலே பிரிதிட்டோவாவிலிட்டால் கீ உத் தேசிக்காமலே உணக்கு ஒங்கபரிய சக்தி வந்து கைகூடும். நீ எதைச் செய்காலம் ஏன் கச்சொள்ளுவார் அது சக்கியமாகினிலோம் தீரையவ ஞைப் பிறந்க தோஷக்துக்காக எனக்கு அந்தியகால கிரியைகளைச் செய்யா வேள்ளுமென்று உள்ள கல்வி த பர்சினையாலோ காலத்தில் கட்ட செய்திக்கவேண்டு குறைப் படிமாங்க்கலாம். என் மகன் அப் படிம மன்றிலே கூட குறைப் படிமாட்டாவேண்டுது கெரிக்குள்ள போலிலும் “குறைப்பாடுகாலம்” என்பதற்காக ஒன்றைக் கூறி வைக்க விழுமகிள்ளேன் அன்று தந்துப்பொழுது நான் கூறியனை உண்மை. உணக்கு அங்கு போய்க் கர்காமலே “எல் லாம் வாரம்” கவலை கொள்ள வேண்டாம். கேட்சாதவநாக்கு ஒன்றைக் கொடிக்கக்கூடாதென்பது சாஸ்கிரங்கள் கூறும்வாக்கு ஆலை உணக்க நான் கேட்காமலேயே தந்தது அன்ப. அன் பினால் எல்லாம் விழையும் அன் பைத் தந்பவள் சக்தி அந்தச் சக்தியைத்தான் ராங்கள் பரட்டாதி மாதத்தில் நவராத்திரி விராதமென எடுக்காண்டு ஒன்பது தினங்களாக வழிபடுகின்றோம். மதவில் தூர்க்கையையும் பின் இலக்குமியையும் முடிவில் சரஸ் வதியையும் வழிபட்டு இறுதியான

பத்தாம் நாள் வெற்றி விழாக் கொண்டாடுகின்றோம் ஒரு சமயம் எங்கள் அம்பாள் ஆலயத்தில் மானம்டு விமா. அப்பாக்காக நீ இருந்து அவ்விழாவின் பொறுப்பை நடத்தியது ஞாபகமிருக்கும். அன்று கேட்ட சில கேட்சிகளுக்கும் இங்கீங்கான விடைத் தந்துவிட்டேன் ஆயினும் இன்னும் சில காவிரம்பகிள்ளேன்.

“வையக்குள் வாழ்வாங்கு வாழ்க” என்று வள்ளுவப் பொறந்தகை குறிய வாக்கு ஞாபகரிசுக்குமென கூட்டுகின்றேன். எங்கள் முன்னேர் வகுக்க வறி வன்கள் சிறப்புடையன. வாழ் வக்கு வேண்டிய வழிகளை வகுத்துப் படுத்துவது அம்பிகையை வேண்டி வழிபாடு செய்யும் காலம் இந்த நவராத்திரி. ஒரு வன் கன் அணவத்தை விட்டொழிக்கா - தாமக. ஓராக்கக் குணங்கிலைவிருந்து விலகி சாதலீசு கண்ணிலைப்பட்டு வின்று. தனக்கு இனங்களை வழி நூல்க்கப்பட்ட “சக்தி”யை கெய்விக்காதப் பேணி, இறையங்களால் பெற்ற அந்தகொள்டையை வாழ்வி வில்லைப்படித்த வேண்டும் சக்தி இருக்க உடல் வேண்டும். உடல் வாழ் சக்தி வேண்டும். எங்களிடம் குடிகொண்ட சக்தியை நாம் எவ்வாறு நெறிப்படுத்துவ தென்பதுதான் இந்நவராத்திரி விழா நமக்கு கூறும் சிறப்பாகும்: எங்களிடமுள்ள சகல சிறப்பியல்புகளையும் அடக்கியதுதான் சக்தி. அம்மை ஆதாரமில்லாது ஆடும்பரான் எங்களைக்

காக்கமுடியாது. காரணமான சக்தி, காரியமாகிய சிவத்துடன் இலைங்கு செயற்படுவதாலேயே நாம் வாழ்கின்றோம் ஆனால் தோறும் புரட்டாதி பூர்ப்பத்துறைமைத்து முதலா நவயித் திதி சமூகவள்ள ஒன்பது இரவு களையும் நவராத்திரியாக கொள்ளுகின்றோம். முதல் ஐஞ்சு நாட்களை தூர்க்காகேவிக்கும் அடுத்து இடை மூன்று நாட்களை இலக்குமிடுவிக்கும் கடை மூன்று நாட்களை வாணிதேவிக்கும் வழிப்படுகிறதி. வாழ்வுக்கு வளந்ததும் வீரத்துக் கூர்க்கையிடமும் அந்த வளத்தைத் துலங்கச் செய்ய செல் வத்தை இலக்குமிடுமும் ஏரத்தையும் வளந்ததும் செல் த்தையும் ஜம்புவன்டக்கி ஞானமும் நிற்பதற்கு கலைமகளிடங் ஞா... ந்தையும் வேண்டுகின்றோம்... ந்ததாவது தினத்தை வெற்றித்தி நாளாக, ‘வினையதகமி’ என்று கொண்டாடுகின்றோம் இந்த இறுதி நாளன்றுதான் ‘மானப்பு’ கொண்டாடுகின்றோம். எங்கள் அம்பாள் கோயிலில் இந்த வெற்றித் திருநாட்டுப்பூசையை எங்கள் குடும்பமே செய்து வருகின்ற எங்கள் மனத்திலே உள்ள தாமத இராக்கக் குணங்களை விவக்கி சாத்வீக்குண நிலைமையில் நின்று எமக்கு இறைவனால் வழ கபி பெற்ற அருட்சக்கிகளைத் தெய்வீகமாகப் பேணி வாழ வழிகாட்ட வெகே இந்த நவராத்திரிகள்.

அறவுக்கலைகள் மேலோங்கி நிறக் வகுக்கப்பட்ட முறையான வழி தான் நவராத்திரி உடம்பில் நிகழும் தாமத இராக்கத் துணைகளை விலக்கி சாத்தீக முறைத்தை ஒங்க வைத்தே காழ்வை நெறிப் படுத்தும் இந்த நவராத்திரி விழாவுக்கு எம்முன்னேர் உளதுச்சுவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு முதலில் தூர்க்கையையும் இடையில் இலகுகுமியையும் இறுதியில் காணச் செல்லி கவிலைகளையும் வழிப்பட வழிவகுத்தளித்தனர். உள்ளத்துணர்ச்சி நிலை, அசுத்து விருப்புநிலை, புறத்துசெயல் நிலை என்று உள்ள இப்பல்புகளை ஒழுங்காகக் கொண்டே வீரம், செல்வம், கல்வி அடிப்படையை வகுத்து, இயற்கையாக முதலில் கே யுடுவது போர்க்குணமற்ற வீரம் என்றும் அந்த வீரத்தின் விளை நிலப் பாக்டியங்களைப் பெற்று முறையாக வாழ செல்ல வேண்டும் விளைந்த வீரத்தையும் அடைந்த செல்லுத்தையும் நூனவழி நின்று கடைத்தேற நெறிப் படுத்த கல்வியென்றும் முன்னுள்ளோர் வகுத்தனர். அந்த மரபை என்றும் வழுவாது கடைப் பிப் பின் உலகம் உய்வடையும். இவ்வாறு அன்று அன்னையார் கறியைகளை கற்ற கல்வி முறையை இன்று தெருட்டுவதை ஏற்று நடக்கின்றோம்.

புத்தெழில் இங்கே சிடைக்கும்
உதயன் புத்தகசாஸி
மிருதான வீதி, மருத்திதழற.

எமது பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்
 விவசாய கிருஷ்ணசிவிகள் உரப்பசனை வகைகள்
 சயிக்கிள் உதிரிப் பாகங்கள்
 இரும்பு வகைகள், சீமெந்து, கோழித்தீன்
 சாக்கு வகைகள்
 அணைத்தையும் ஒரே இடத்தில்
 பெற்றுக் கொள்ள சிறந்த இடம்

ஷா ஹெட்ஸ் சென்றர்

அச்சுவேலி

எமது பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்
 நவநாகரிக
 ஆண் பெண் இருபாலாருக்குமான
 சிகை அலங்கரிப்பாளர்கள்

நியூ சிலிங்கோ

சிகை அலங்கரிப்பு நிலையம்
 அச்சுவேலி

கொழும்புப் பயணம்

காரோ. செ. சுந்தரம்பிள்ளை

ாதி இவில் படிக்கவிட வெற்றித
கூங் கண்கள் ஓபோடி முடித்துப்
யணம் பயிற்சி பாய்ந்துமே சென்று
பெருந்து நிலை வரிசையில் நின்று
வந்து வள்ளுப் பள்ளதும் காலி
நூந்தியடித்து மதையினை மீறி
நூந்திபோன் காலிக் குந்திட வேண்டும்

இவை யறியாதார் இருதியில் ஏற்க
கொப்பிலே தொங்கும் கரங்குகள் போல
வாங்கியா வரையும் வருஞ்சிய வண்ணம்
யணம் செய்யும் பயின்றிட வேண்டும்
தலையார் வாக்கை தனிலே செல்வோர்
கூடிய பணக்கரசுக் கொடுத் தேற் கனவே
ஆசன ஒழுங்கை அமைத்திட வேண்டும்

யாழ்ந்து விவிந்து வங்கியா வரையும்
சென்றிடும் வீதியின் தோய்ரினச் சொன்னால்
ஆண்டவன் கூட அதுதாயும் படிவான்
உள்ளமும் திட்டியும் பயங்கரக் குழிச்சும்
கல்லும் மான்னும் கா'தி அளிக்கும்
வாணம் பொறிந்கால் வரிசொறு மூன்ற
உள்ளம் கோறும் வெள்ளம் நிற்கும்
வள்ள மிருந்தால் வடிவாய் அமர்ந்து
நினைத்த இடத்தை நெருங்கிட முடியும்.

வாக்கை இந்த வழியால் செல்கவில்
ஷ்டீம் குழுக்கும் அங்கின் கிழுங்கும்
போட்டுத் தலைகளை மோதிட வைக்கும்
ஷ்டீ எவும்பெலங்கும் மறிந்திடச் செய்யும்
உள்ளத்தில் வீழ்ந்து மேட்டினில் பாய்க்கையில்
துள்ளி யெழும்பித் துயரம் செய்யும்
வசிற்றுட்ட குப்பை மத்தெணச் சுழற்றும்

தலையைச் சுற்றிச் சுக்கிக்க வளக்கும்
கால்கை உள்ளும் கண்கள் மயில்கும்
வாயும் உலர்ந்து நாவும் வரஞும்
தாக மெடுக்கும் சுஞ்சலும் செய்யும்.

ஆனோ பின்னில் அமியின் துபார்
ஆரம்ப மாகும்; அனைப் படியே
பயங்கரிகள் எள்ளாம் பஸ்ஸை விட்டிதழிகி
அடையாள அட்டை அவருவ ருடைய
பெட்டிகள் பொதிகள் பிஜவுள் பொருட்கள்
கொட்டி பொல்லிவாள்ளும்க் கநிப்பிடல் வேள்ளும்
இளைகர்க் கீட்க்கிளி ஏராளம் கேள்வி
ஷாமிக் கீட்க்கிலைம் அர்ப்பிக் கேள்வி
வபோடிப் பிடக்கில் இரண்டோரு கேள்வி
வனிகர்க் கிடத்துகில் வரையிலாக் கேள்வி.

வாழில் என்ன பார்த்தினி என்ன
எக்யிலே என்ன கத்தக்கிளி என்ன
வீரப்பினி என்ன புட்டியினி என்ன
ஷட்டாப்பினி என்ன பாட்சிலீல என்ன
வீரப்பினி என்ன வெளியிலீல என்ன
என்னென்னம் செட்கும் ஏற்றிக்கொன் கெல்லம்
ஶரியான பதிலைக் காபவர் மட்டும்
பள்ளியினி எறும் பக்குவ முடையர்
கிட்டிக் கஷிக்குச் சிக்கெடுப்போனே
ஏவர்கும் பாடி அரோக்கர வேதான்.

இந்த பொரும் இவர்களுட் சிலபேர்
மனிக்கர் எரக நடப்பது முன்னு! சிலபேர்
இப்படி இங்கே ஆரம்ப மாகும்
ஶோகனை என்பது தொடர்க்கதை போலக்
கிளிநீரக்கி மாங்களாம் வவுனியா புத்தளாம்
திலாம் என்னே கென்று கொள்ளிட்டிருக்கும்
எந்த இடத்திலம் எந்த நேரத்திலும்
காவலர் விநாம்பில் வாகனாம் நிறுத்திச்
சோதனை செய்வர் வேதனை விளைப்பர்.

மலையினைக் கல்வி எல்லினைப் பிடிக்கும்
மனி தரும் இந்த உலகினில் உண்டோ
வானத்தில் ஏறி மழைத்துளி பற்றிப்
பூமியில் இந்த நினைப்பவ ருண்டோ

மின்னலைப் பற்றிப் பொன்னானி செய்து
 பெண்ணுக்கு அனிய எண்ணுவா ருண்டோ
 மண்ணுக்குத் தெரியாக் காற்றினைத் திரித்து
 மன்னிலே வடமாய் எவப்பவர் உண்டோ
 ஆற்றினைக் கையால் அமத்தியே பிடித்து
 வேற்று மார்க்கத்தால் விடுபவீ ருண்டோ
 அவனினை நினைத்து உடனின் இடிக்கும்
 அதிசய புருஷரும் அவனிலீல் உண்டோ
 ஆமாம் உண்டெனக் கொழும்புப் பயளிகள்
 முனுமுனுப் பாதீர் கேட்டது மிலையோ?

புத்தளம் சிலாயம் போன்ற இடங்களில்
 உணவுக் கடைகள் ஒருசில உண்டு
 உண்பதற் கென்றே உள்ளே சென்றால்
 புண்படும் உள்ளம் புதலுதற் கரிதே
 பாத்திரம் கழுவார் மேசையும் துடையார்
 உணவினை மூடார் ஈயயும் ஓட்டார்
 சுகாதாரம் பேனூர் துப்புர வறியார்

தமிழி இக் கோப்பையத் தயவாயிக் கழுவெனில்
 காலையிற் தானே கழுவினேம் என்பார்
 மேசையத் தட்டித் துயரமே விளைப்பர்
 குடித்திட தண்ணீர் கொண்டுவா எண்றால்
 எடுத்துக் குடியென இறுமார்ப்பாய்ச் சொல்வர்

இத்தனை குறைபல இருந்த மோதும்
 அத்தனை உணவும் ஆனியின் விலையே
 கோழிக் குநமா நாற்பது ரூபா
 கொத்து ஏறுடித் தூப்பது ரூபா
 மானும் பருபும் பதினைந்து ரூபா
 பனிகம் பழமும் பத்தே ரூபா
 தெநீர் மட்டும் முன்று ரூபா
 செவ்விளா நீரோ ஆற்றேழ ரூபா

எட்டிப் பார்த்தால் ஒருவிலை சொல்வர்
 எடுத்துப் பார்த்தால் மறுவிலை சொல்வர்
 தொட்டுப் பார்த்தால் புதுவிலை சொல்வர்
 சுவைத்துப் பார்த்தால் பொன்னிலை சொல்வர்

என்னாட தமிழி இதுவா விளையளில்
அண்ணை உன்னையார் அழைத்தது என்யார்
இப்படியான செப்படி வித்தைகள்
காட்டும் கணக்கள் உன்னே
யாழ்நகர் நின்று கொழும்புக்குச் செல்வோர்
கொழும்பி விருந்து யாழகம் வருவோர்
படுந்துயர் பஞ்ச படாத் துயரன்றே.

இத்துயர் எத்தனை காலம் தொடரும்
இத்துயர் எந்தக் காலம் மறையும்

(பி.கு) இக்கவிதை 1987 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரில்
மாதம் எழுதப்பட்டது.

புதுமைப் படப்பிடிப்பிற்கு ★ பாலா போட்டோ ★ யாழி வீதி, அச்சுவேலி

- ★ கண்கவர் கலர் அல்லது கறுப்பு வெள்ளை
அல்லது தனிரக நிறமூட்டப்பட்ட “ரோன்”
கலரில் சகல புகைப்படத் தேவைகளையும்
குறுகிய காலத்தில் டூர்த்தி செய்திட
- ★ சகல படங்களையும் விரும்பிய அளவில் பெரு
தாக்கி, கவர்ச்சியாக பிரேம் போட்டுக்
கொள்ள
- ★ எடுத்த படச் சுருள்களை குறுகிய காலத்தில்
கொம்பியூட்டர் முறையில் பிரதிகளாகப்
பெற்றுக் கொள்ள

பாலா போட்டோ

அச்சுவேலி

எங்கள் கடலோரக் காற்று
கள் எழுதும் கவிதைகளைப் படிக்க
முடியாமல் நாங்கள் வாழவில்
இல்லையா?

எங்கள் செலிகளில் எந்தேர
மும் தேன் புகுந்து கொட்டுகிற
போதும் நாங்கள் உயிருடன்
இல்லையா?

எங்கள் முற்றக்குப் பூங்கள்
றுகள் எல்லாம் மாணித்துப்
போன பின்பும் எங்கள் உள்ளங்
கள் நம்பிக்கைச் சிறகுடன் பறக்க
விச்வையா?

நீ மட்டும்... மறுபேச்சுப்
போமல் நான் சொல்வதைக்
கேட்டுக் கொண்டு இருக்க முடியாதா?

ஓ...! உள்ளைத் தெரியாக
எனக்கு உன் பொய் எப்பாக்
இதரிந்தகு என்று கேட்கிறோயா?

சத்தியமான எனக்கு உன்
பெயர் செரியாது.. நான்
உனக்கு வைக்குவள்ள பெயர் அன்
சுகா ; சரிதானே!

என் அஞ்சகா என்று வைக்க
வேண்டும்? அதனும் நல்ல கேள்வி
தான்.

இந்த இடத்தில் நான்
உனக்கு ஒரு உண்மையைச்
சொல்ல வேண்டும்.. இந்த இடத்
தில் என்ன எப்போதும் நான்
உனக்கு உண்மையைத்தான்...
சொல்லப் போகிறேன்...

சிவப்பு நிறத்தில் என்னிடம் ஒரு 'டயி' இருக்கிறது. அதன் எட்டாம் பக்கத்திலே கொஞ்சப் பெயர்கள் எழுதி வைத்தி ருக்கிறேன். அதில் முதற்பெயர் அஞ்சகா !

தொடர்ந்து அந்திகா, மகரந்தா, மகிச்தா, மஞ்சரா, சுகாங்கி, இந்தி, உசிதா, வனமரா, வேணிலா, தீபிகா இப்படிப் பல பெயர்கள்!

ஆ...? ஆண்களின் பெயரும் உண்டு சொல்லவா? அசிதன், அஞ்சன், மஞ்சன், மழவன், மேசன், சௌமியன், குபிலன், சதமன்யு....

இவற்றை நான் ஏறத்தாளப் பத்து ஆண்களுக்கு முன்னர் எழுதிவேண். என் தெரியுமா?

எனக்கு ஒரு பிள்ளை... என் உயிரின் மயிர் பிறந்து நான் வைத்தியசாலையில். இரு க்கு ம் போது... நல்ல பெயர் கிடைக்க வில்லை என்று தேடித் திரியாமல் பிள்ளையின் பிறப்பென் ஒருக்குப் பொருத்தமான பெயர் அமையவில்லை என்று என் கணவர் புறுப்புக்காமல் இலகுவாகப் பெயர்களைத் தேடக் கூடிய தாய் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக !

ஆனால் !

இனிமேல் இவை எனக்குப் பயன்படுமோ என்பது சந்தேகமாகிவிட்டது.

"திருமணம்" என்ற சொல்லே குன்னும் என்னேடு கைகுலுக்கிக் கொள்ளவில்லையே?

மாலை நேரங்கள் பலவற்றை மேகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே நான் போக்கிவிட்டேன்.

அந்த மேகங்கள் எவ்வாம் மேய்ச்சலின் பின் ஊர் திரும்பும் மாடுகள் போல் மிக மெதுவாகவே நகர்ந்து போகின்றன.

தண்ணீரை வயிறு முட்டக் குடித்துவிட்ட மகிழ்வு அவற்றில் சிறிதே ஒரு ம் காணப்படவில்லையே!

எங்கள் நாட்டின் தெருக்களில் நான் தினந்தோறும் பல ஆண்களைச் சுற்றித்திருக்கிறேன்தான்.

ஆனால்... அரஜர் அபவிந்த அக்குப் பிறகு ..

அவர்களில் பலர் எனக்கு அறிந்த முகங்களாக இருந்தும் எங்களுக்குள் அறிமுகம் ஏற்படவில்லையே?

என் அறிமுகம்?

மீண்டும் ஒருமுறை ஊமைப் புழக்கமாக உள்ளூரச் சுடுவதற்கா?

மேத்தாவின் கவிஞர்போல் இருக்கிறது என்கிருயா?

இருக்கும்தானே...!

நான் ஓர் எழுத்தாளர் அல்லவா?

பல கவிஞர்களை நான் படிப்
பேன். பல எழுத்தாளர்களை
நான் ரசிப்பேன்

அந்தத் “தாக்கம்” இடை
யிடை என்னிடம் வெளிப்பட
டால் அது என் தவறங்ல!

அஞ்சகம் என்றால் கிணி
நான் குயில் அதுதான் எனக்கு
அந்தப் பெயரில் ஒரு விருப்பம்.
என் உயிரின் தொடர்ச்சியாகப்
பிறந்திருக்குடிய ஒரு பிள்ளை
க்கு வைக்க முடியாமல் போன
அந்தப் பெயரை உள்ள... என்
ஜெத் தெரியாத உள்க்கு வைத்
துப் பார்க்கிறேனே!

அதில் உணக்கு ராணு
இடைஞ்சல்?

இன்று காலையில் எமக்கு
நேர்ந்த அனுபவம்!

எங்கள் ஊரிலே இதுவரை
வீதி யெல்லாம் வெடி வெடித்துத்
தம் வருகையைத் தெரிவித்த
தைப்பொங்கல்கள், தீபாவளி
கள், வருடப்பிறப்புகள் பல
வற்றை நாம் கண்டிருப்போம்.

இவர்கள் இதயத்தில் வெடி
வெடித்து த் தம் வருகையைச்
காலையில் தெரிவித்துக் கொண்
டார்கள்

பயந்து ஒடுங்கி வீடுகளில்
தலையைப் புதைத்துக் கொண்டு
கிடந்த எங்களை... ஆண்களை,
பெண்களை, குழந்தைகளை, கிழு
களை... எல்லாரையும் ஆடு, மாடு
மேற்பாரதுபோல் மேம்புத் துக்

கொண்டுபோய் பொற்கலந்
தம்பை வைரவர் கேயிலில்
இருத்திய முறை பல பிறவிகளைக்
கடந்தும் மனசில் நிலைக்கும்.

கோயில் முந்புக்கு ; சென்
றதும், இளைஞர்களை வரிசையாய்
வெளியே இருத்தினுன்.

வயது முதிர்ந்த ஆண்களைக்
கோயிலின் வெளி மண்டபத்தில்
இருத்தினுன்.

‘பொம்பிஜௌங் கெல்லாம்
உள்ளை போங்க’ என்று கத்தி
னேன். எனக்குச் சுகமில்லை!

‘சுகமில்லாத பெண் கள்
கோயிலுக்குள் போவதில்லை’ என்
பதை யார்டம் சொல்வது?

ஆண்களின் கண்களிலே
கூடக் கனல் நுழைந்திருக்கும்
பேது, சொல்லக்கூடிய துணியு
யாருக்கு வரும்?

போனாலும்

“இந்தப் பக்கமா ஓடினாங்
களோ! உங்க யா ரும் பாக்களை?
இந்தா இந்தக் காட்டைப் போட
ஷ்ட்டு ஓடியிருக்காங்க உங்க
யாருக்கும் இவளைத் தெரியலை ?
நீங்க இப்பிடிக் கேட்டால்
சொல்ல மாட்டாங்க தெரியும் ”

என்ன செய்தால் நாங்கள்
சொல்வோம் என்று அவன் எதிர்
பார்த்தாலே அதைச் செய்தான்.

ஆனால் !

அதன் பின்பும்கூட யாரும்
வாய் திறக்கவில்லை.

இவற்றையெல்லாம் உன்னி
டம் சொல்லாமல் வேறு யாரிடம்
சொல்வது அஞ்சகா?

“யந்திரநாகரிகமும் பொருட்கல்லையும் எல்லாரையும் ஆட்டி அகைக்கும் இக்காலத்தில், மனச்சான்றையும் தூயா உணர்வையும் பயன்படுத்த வாய்ப்பும் குறைந்து விட்டது ஒய்வும் குறைந்துவிட்டது. அதனால் மக்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் பழுதம் முறையிலே அவர்கள் நெஞ்சமும் யந்திரம் போலவே இயங்குகிறது.”

ஏதோ ஒரு காரணம் பற்றி ஒருவரோடு ஒருவர் பழுதுவதும், அந்தக் காரணம் தீர்த்தபின் ஒரு வரைவிட்டு ஒருவர் கவலையின்றிப் பிரிவதும் இயற்கையாகவிட்டன. உள்ளன் பொடு வாழுவில் கலந்து பழுகி உணர்வால் ஒன்றுபடும் நட்பு அரிதாகிவிட்டது”

அந்த நாள் எனும் நூல் இவ்வாறு சொல்வார் டாக்டர் மு.வ.

ஆனால் அவருடைய நூல்கள் பலவற்றிலும் நட்புக்கு இலக்கணம் வகுக்கும் தன்மை நிறைந்த ஒரு பாத்திரம் வரும்

அந்த நண்பருடன் எமது சோகங்களை எல்லாம் பகிர்த்து கொள்ளலாம் போல இரு கும்

உள்ளத்தின் அடியில் பதுங்கியிருக்கும் மனித ஆசைகளை எல்லாம் மொட்டவிழச் செய்து அவருக்கு முன்னே நம்பிக்கையுடன் விரிக்கலாம் போலத் தோன்றும்.

எங்களது வாசல்களில் இதுவரை எதுவுமே பூக்கவில்லை என்பதை வெட்கத்தை விட்டுப் பயத்தைவிட்டுச் சொல்லலாம் என்றே நினைவு துளிர்க்கும்.

என்ன செய்யலாம் என்று தெரியாமல் மனம் தடுமாறித் தலிக்கும் வேலோகளில் இரண்டாம் நருக்கும் தெரியாமல் இரகியமாய் ஆலோசனை பெறலாம் என்ற எண்ணம் விரியும்.

அப்படி ஒரு நண்பன் அல்லது நண் யதார்த்தத்தில் கிடைக்க வேண்டும் என்று நான் மிகப் பெரிதாய் ஆசைப்பட்ட நுண்டு உலகெங்கும் தேடியது முண்டு. ஆனால்...

அப்படி ஒரு நட்புக் கிடைத்திருந்தால்

மூக்கைச் சிறித் தலையணையில் தேய்த்துவிட்டுக் கும்பகருணையாகக் கிடைந்த எத்தனை நாள்களைத் தவிர்த்திருக்கலாம் !

கண்களில் ஜலம் கட்டுகிறது எனக்கு ..!

சில நாள் பழக்கத்துடன் இவை உண்மைச் சினேகிதியாய் நினைக்கலாம் என்று நம்பி நான் சொன்ன சில தகவல்களைச் சுவாரகியமாய்க் கீட்டுவிட்டு தெரு

விலேபோய் நாலு பேருக்குச் சொல்லி, “இவனுக்கு இப்படி யெல்லை நடந்திட்டாம்..” என்று சிரித்து நெனித்த சினேகதி கள் சிலரை நினைத்தால் நினைத் தவுடன் வயிற்றில் குபீரனைத் த பரவுகிறது!

நீ அப்படிச் செய்யமாட்டாய் அல்லவா அஞ்சகா? உன்னிடத் தில் சுயநமும், பொருளமையும், குழு தேடும் பேரவாவும் இல்லையல்லவா?

“இந்த உலகத்திலே ஒருத்த சூரியும் முழுதுமா நம்பக்காடாது” என்று நான் கூறும் போது,

“எழுத்தான் பெசிமிஸ்டிக்கா” இருக்கக்கூடாது ‘ஒப்பிமிஸ்டிக்கா’ இருக்க வேண்டும்’, என்று நீ முனைமுறைப்பது எனக்குக் கேட்காமல் இல்லை

ஆனால் ‘ஒப்பிமிஸ்டிக்’ என்ற போர்வையில் உண்ணம் களை மறுத்துவிட முடியுமா?

பற்பசையையும் பால்மாவையும் போல உண்மைகளையும் நன்மைகளையும் அமைதியையும் விளம்பரப்படுத்தித்தான் மனி தச்சந்தையில் அல்லது சிந்தையில் விளைபோக வைக்க வேண்டி உள்ளது.

ஒத்தூபில் இங்கே கிடைக்கும்

**சாந்தி பார்மவி
பஸ்நிலையம், அச்சவேலி.**

உன் ஜீட்டுக்குப் பக்கத்து வீட்டில் குழந்தைகளுக்குச் சின்ன முத்து நோய்! “என்னரை பிள்ளைக்குச் சின்னமுத்து வராது” என்று ஒப்பிமிஸ்டிக்காக நினைத் துக் கொண்டு உன் குழந்தையை அந்தக் குழந்தைகளுடன் விளையாடவிட்டால் உன்னைப் பற்றி என்ன சொல்லலாம்?

அம்மா அப்படித்தான் விட்டான் தன்னுடைய ஆண்பிள்ளையை! “கெட்டுப்போக மாட்டான்” என்று நினைத்து!

“மக்களைப் பாதுகாக்கவே வந்துள்ளோம்” என்கிறார்கள் வீதிகளில் பீரங்கியைக் கொண்டு நகரும்போது, ‘ஒப்பிமிஸ்டிக்காக்’ தெருவில்போய் நின்றவர்களுக்கு நடந்த கதை உண்க்குத் தெரியுமா?

ஏன் அதிகம்?

எழுத்தாளர் அரலூர் அரவிர்த்தனின் ‘அன்பை’ ஒப்பிமிஸ்டிக்காக எடுத்துக் கொண்ட எனக்கு .. எல்லாப் பாடல்களுமே அபஸ்வரமாய்ப் போய்விட்ட புதுமை! நித்திரை வருகிறது! நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

அன்புடன்
குபில்
(தொடரும்)

வீர உணர்வு கொடு...

நெடுந்திவு - ஸ்ரீஸ்மன்

நீல்லடி பராக்கி
 நீதியைக் காத்திட நல
 வல்லமை தந்திடுவாய் - கொடும்
 வஞ்சகரைக் கொன்றிடு வாய்
 வெங்கிலோரு குண்டுகளும்
 சேர்ந்து உயிர் உண்ணுக்கையில்
 கல்மனம் ஏதுக்கடி
 காத்திடு காளி சக்தி

ஊறு தொடரு திங்கே - குருதி
 ஊறுது கொந்த மன்னில்
 நாறும் பிழங்களிடை
 நரி நாயிகளில் வேட்டைகளும்
 மீறும் கொடுமைகளில்
 மிக்கதாய்த் தோன்றுதடி
 வீறு கொள் சக்தி தூய
 வீர உணர்வு கொடு!

காளிமகா சக்தி - எமைக
 காத்திடும் தாய் சக்தி
 பாலும் அரக்கர் பெண்ணைப்
 பற்றிக் கெடுத் தழித்தே
 நினும் கொடுமை கண்டும்
 நீள் மேளனம் ஏதுக்கடி
 ஊழிப் புயலாமோ - நி
 ஊருமென் காற்றே சொல்!

இலக்கியக் காட்சி

தீண்டாதே

என்னை!

எஸ். பி. கே

வஞ்சலையில்லா வடி வழுகி
கொஞ்சம் வயது. மொட்டு
வைத்த நல் இளமை. மேகம்
தரும் கவர்ச்சி. முற்றுத் பிறை
நெற்றி. ஒரு பிடிக்குள் அடங்
கும் இடை. பருவ மயில். கிளி
மொழியாள். எந்தக் காளையும்
பின்தொடர அழைப்பு விடும்
அழகு நடை. என்றெல்லாம்
புகழ்ந்துரைத்து, உயர்த்தி, உள்
எம் குளிர வைத்தவனை ஏழு
நாட்களாகக் காணவில்லை.

பகுவக் கண்ணி பிரிவைப்
பொறுக்காது வை ம் பினுள். அவன் கைகளில் சிக்கி, கசங்கி
புழுங்கிக் கிடந்த நாட்கள் ஒவ்
வொன்றுக் நினைவில் வரும்
போதெல்லாம் என்களை மூடிக்
கொள்வாள் உறக்கம் வரும்.
அவையெல்லாம் கணவில் வரும்;
திடுக்கிட்டு கண் விழிப்பாள்.

உரிய நேரம் உண்ணால்,
ஊர் உறங்கும் வேலை உறங்கா
மல் ஓட்டியில்லாத படகாகக்
கிடந்து தத்தளித்தாள்

இவ்வேலை அவளைக் கிடூக்
கிடவைத்த செய்தி ஒன்று வந்து
தது.

இங்கே உன்னிடத் தில்
சொன்னை கயும் செய்ததையும்
அங்கே ஒருக்கியுடன் நடத்து
கிறார் அவர் என்று தோழி வந்து
சொன்னாள்.

ஏங்கிக் கிடந்தாள் விழுத்
தாள் புரண்டாள். துடிதுடித்து
அழுதாள், முகம் வீங்குமாளிற்கு.
பின் முந்தாள் நடந்தாள்.

இதோ சாளரத்தினருடே
வந்து நிற்கிறான்

இங்கே தோட்டத்தில் இதழ்
விரித்த பூவிருக்க வண்டு வேரேரா
காகிதப் பூவையா நாடியது?
அருகில் இருக்கும் தேன்குடத்தை
விட்டுவிட்டு எங்கோ இருக்கும்.
மதுக் கடத்தை விரும்புவதா?
அனிச்சம்பூ விரிப்பிருக்க நெரு
ஞ்சி முன் முளைத்த கட்டாந்
தரையில் உறங்குவதேன்? என்
றெல்லாம் எண்ணி. எப்படியும்
ஒருநாள் வருவான் அவன் எணைத்
தேடி, என நினைந்து காத்திருந்தாள் சாளரத்தினருடே.

தேனை மறந் து வி டு மா
வண்டு? ஒளிக்கத்தை மறந்து
விடும் பூவுண்டா?

அவன் எதிர்பார்த்தபடி மறு
நாளே அவன் ஒடோடி வந்தான்.

இவள் ஒடுப் போகிறான்
கதவை மூட.

அதற்கு முன்னே கண்ணியின்
கைகளைப் பற்றினான் அவன்
பூட்டாதே என்றான்

தியைத் தொட்டதுபோல்
கையை உதறி தூர விலக்கிக்
கொண்டாள் அவன்.

போதும் உங்களை நம்பி
நான் பட்டதுபோதும் என்று
சொல்லாமல் சொல்லி குழந்தை
கண் சிவந்தாள். அது கண்டு
நடுங்கினான் அவன்.

பணத்தை நீட்டுகின்ற
கைகள் பல பற்றி இன்பம்
ஊட்டுபவள் எவ்வோ உம்மைக்
கவர்ந்துவிட்டாள். பல பேர்
சமந்த பருவச் சமையை நீரும்
சமந்தீர் அதத்த தொட்ட
கையால் இதைத் தொட்ட வந்
தீரா...? பாண்டியரே தீண்டா

தீர! முல்லைக்கதிபரே! இன்னே
ருத்தி கொல்லைக்கதிபரே; என்ன
அவசரம்? எட்டத்தில் இரும்.
ஏ ம் சொல்ல விரும்பினால் முகம்
பார்த்துச் சொல்லும் ஏன்
குனிகிறீர்..? தலை நிபிர்ந்து செல்
லும் எவ் கண்ணீர் மல்க
நீண்றான் அவன்.

உண்மை அவன் தெஞ்சை
சட்டது நாணினான். குழைத்
தான். கை பிளசந்தாள்.
பொன்னே! புதுநிலவே! என்னை
மன்னி த்துவிடு இனிமேல் நான்
அந்தக் கண்ணிபர்மேல் ஆசை
கொள்ளேன். என்னை நம்பி
எனக்காறி அவன் கைகளைப் பற்
றினால்

வெம்பினவன் நம்பினான்.
புன்னைக் பூத்தாள் இடையைத்
தழு னான் அவன். அவன் துவண்டாள்,
தன்னை மறந்து சிலதாள்
புரிந்திருந்தவர் வீணையும் நாத
முமாய் ஆசிவிட்டவர்.

தனிப் பாடல் திரட்டில் வரும் இவ்வையான காட்சி இது.
பாடல் இதோ:

வேண்டிய போதின்மய்
விளைக்கும் மடந்ததயவராத
தீண்டியகை யாவென்னைத்
தீண்டாதே பாண்டியா!
முல்லைக் கதிபா முகம் பார்த்து அகல நின்று
சொல்லக் கடவெஸ்ஸம் சொல்.

புத்துாசில் புத்தெழுவில் கிடைக்குமிடம்
வினாயகர் ஸ்ரோர்ஸ்
பருத்தித்துறை வீதி, புத்தூர்.

பெருமெளனப் பெட்டகமாய்.

மு சந்திரசேகரம்

சாரிகள் வீதியிலே ஏராளம் விரிக்கிறது
ஏந்தடிகள் ஈங்கமித்து புதுராகம் போறிக்கிறது
கின்னஞ் சீலிசுழுதல் சேர்ந்துக் கூழுவரை
எஸ்லோரும் விரைகின்றுர் வண்ண வீதியிலே

வண்ணங்கள் வடிவுகள் கருநிற வீதியிலே
வனப்புகள் வாசனைகள் செல்கின்ற வளிதையரில்
மல் எண்ணங்கள் பாதையிலே நடக்கின்ற காட்சி பாத்து
தனை மதந்த பண்பான சேவன்

மிக்கைக் கிருந்தும் பிதற்றவில்லை அச்சிறுவன்
இக்கைய்படி எங்கோ தங்கிவிட்ட சிந்தனை
கண்ணில் ஒரு தாமம் காட்சிகளில் மருட்சி
எண்ணம் விரிந்தவனும் நடக்கின்றுள் ஓடுகின்றன

எண்க்கும் நடக்க ஒரு காலிகள் கிடைத்திட்டால்
தடுக்கி விழாமல் ஓடி நடந்திடுவேன்
உடல் வளைந்து போகாமல் நேராக வந்திருந்தால்
உண்மையாக நானுமின்று ஒடித்தான் வந்திருப்போன்

என் அண்ணை இருந்து அவனும் எண்புமாத்து
கண்கள் பூரிக்க ஒடுவதைப் பார்த்திருப்பான்
பட்டு வேட்டி கட்டி பல்நாறும் நன்ன் வந்து
கும்பிட்டு நிற்கவேணை தவறாது அனுப்பிடுவான்

எக்கையோ நினைத்தங்கு பேச்சின்றி காட்சிகளை
அங்கூலமுத்துப் பார்க்கின்றுள் அர்த்தமற்றுக் காட்சிகளை
பிக்கைக்கே இருக்கின்றுள் பெருமையுடன் உலகளந்து
பிதற்றிருப் பெருமெளனம் பெட்டகமாய் பிக்கைக்கே இருக்கின்றுள்

செந்தமிழ் வளர்த்த

சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை

சிறுவை கீழார்

இற்றைக்குஇரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் மூவேந்தர் முதலானேர் முச்சங்கம் அமைத்துப் புரந்த காலம் முதல் அந்திய காலம்வரை, இந்தியத் தாய் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் இருந்த ஏல்வகைத் தமிழ் நூல்கள் எல்லாம் பணியேட்டுச் சுவடிகளாகவே இருந்தன.

அந்தநூல்களிற் பல, முற்காலத்தில் உண்டான கடல் கோளால் அழிந்தன. பகைமேற்கொண்ட காலத்தில் சில, நெருப் புக்குள்ளாயின், தப்பியிருந்த நன்னூல்களைக் கற்ற பெரியோரான ஆசிரியர்களும் அவர்களது மாணவர்களும் திண்ணீப் பள்ளிக் கூடங்களிலே படிப்பதற்கும் பயன்படுத்தியும் அந்தநூல்களை ஏடுப்பிரதி செய்தும் வந்தனர்.

இந்திலையிலே, ஆங்கில அரசாட்சியினர் தமது கிறிஸ்தவ மும் ஆங்கிலமும் அபிவிருத்தியைக் கொண்டே கண்கிக் கூடங்களை அமைத்து வந்தனர். “ஆங்கிலக் கல்வியால் உத்தியோகமும் சம்பளமும் கொண்டு உயர்ச்சியடையலாம்” என என்னினி அக்கல் விக்கூடங்களிற் சேர்ந் படித்தோர் பலர், தமிழ் ஏட்டுச் சுவடி களைத் தமது கண்ணாலும் பார்த்தாரல்லர். அதனால் தமிழ் நாட்டில் இருந்த அச்சுவடிகள் பலவெல்லாம் பயன்படாமல் அழியங்காயின. இவைகள்:-

“முச்சங்க வாழ்வும் முடிமன்னர் காவலும் போய்
அச்சத்தின் மேலும் அயற்யழியும் ஆயினவோ?
ஆதரிப்பார் போனார்கள்: ஆடையனி இல்லையென்று
மாதரசி நொந்து மனக்கவலை கொள்ளுதியோ?
செழிந்து கெட்டுச் சிதைந்து நிரமாறிப்
பேரழிந்து பூஞ்சு பிடித்துப் பிடியாக
முன்பின் முரளி முழுதும் புழு உழுது
கம்பை நடுமுரிந்து கட்டுவிட சூசிதறி
மூலைக்கு மூலை மடங்கி முடங்கிக்
கெடந்தன...”

என்று, சமூக கவிஞர் ஒருவர் “தமிழ்த் தாலாட்டு” என்னும் பாட்டிலே நன்றாக ஏடுத்துக் கூறியுள்ளார். அவர் மாத்திரர் அல்லர், ஏட்டுச் சுவடிகளின் நிலைமைகளைப் பரிசோதித்தவரான “சி. வெ. தா.” அவர்களும்:-

“பழைய சுவடிகள் யாவும் சிலமாய் ஒவ்வொன்றைய் அழிந்து போகின்றன ஏட்டுச் சுவடிகள் கெட்டுச் சிதைந்து கிடக்கும் நிலைமையைத் தொட்டுப் பார்த்தால் அன்றே தெரிய வரும் ஏட்டை எடுக்கும்போது ஓரம் சொரிகின்றது, ஏட்டைப் புரட்டும்போது துண்டு துண்டாய்ப் பறக்கிறது துரைத்தனத் தார்க்கு அதன்மேல் இலட்சியம் இல்லை. சரஸ்வதியைத் தம்மால் வகிக்கப் பெற்ற வித்துவான்களை அவள் மாமி (இலக்குமி) ஏட்டியும் பார்க்கின்றார் இல்லை. இந்த நிலையில் பழைய தமிழ் நூல்களைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டு அடியேன் ஏட்டுப்பிரதிகள் தேடிப் பரிசோதித்து அச்சிடுவதில் புத்தகங்கள் விலை போகாமல் நஷ்டம் நேரிடுகின்றது ..

என்று, தமது தொன்மைத் தமிழ் நூற் பதிப்புக்களில் உள்ள முன்னுரைகளில் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

இந்தப் பின்னணியான பழைப் சுவடிகளின் மங்கலிலே: பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டு ஆரம்பமானதும் ஒனிவிளங்கும் குரியனைப் போல, சான்றேர் பலர், நற்றமிழ் நூல்களை அறிவொளி விளக்கிப் பாதுகாப்பதற்காக உதயமானார்கள், நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் சிறுப்பிடடி சி. வி. தாமோதர பிள்ளை கும்படிகாணம் ஸ்ரீமத் உ. வே. சாமிநாதையர் முதலானார் சமகாலத்தில் நற்றமிழ்பணிகளைச் செய்வாராயினர். அவர்களுள் ஒருவரான சி.வெ. தா அவர்கள் இலவேநுகளின் அருமை பெருமைகளைக் கண்டு, அவை பலவும் பயனின்றி அழிவதைச் சுகிக்கமாட்டாமல் புத்தகங்களாக அச்சிட்டுப் பதித்து வெளியிட்டது மாத்திரமன்றி புதிய தமிழ் நூல்களை ஆக்கியும், தமிழினது நன்னால் வரலாறு அவற்றின் சிறப்பு முதலியவற்றை ஆராய்ந்து வீவரணக் கட்டுரைகளாய் விளக்கியும் செந்தமிழ் வளர்த்துப் பாதுகாத் தபெருமையை உடையராயினர். அதனால் சான்றேர் பலர் “தமிழ்த்தந்தை” என்றே விதந்துரைப்பர் அத்தகைய சி. வெ. தா. அவர்களது வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கத்தையாவது நினைவு கூரவோமாக.

வாழ்க்கை வரலாறு

சி. வெ. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள், யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள சிறுப்பிட்டி என்னும் சிற்றூரிலே வயிரவநாதபிள்ளை என் பாருக்கும் அவரது பத்தினியாகிய பெருந்தேவியர்க்கும் சிரேட்ட புதல்வராய் 1832 மூல செப்டம்பர் மீ 12 உ பிறந்தார்கள்.

அவர்கள் பாடசாலை' பரிசோதகராயிருந்த தமது நந்தையாளிடமே உரிய பருவத்திற் கல்வி யயிலத் சொடங்கி வாக்குஸ்டாம், நன்னென்றி, முதுளை, திவாகரம், உரிச்சொல் நிகண்டு முதலிய நன்னூல்களை ஜயந்திரிப்பறக் கற்று உணர்ந்து கன்னகம் முத்துக்குமாரக் கவிராயர் பாலடைந்து, நைடதம், பாரதம் கந்தபுராணம் முதலிய இலக்கியப் பயிற்சியும் பெற்றுத் தமிழ் விற்பன்னராய் விளங்கினார்கள்.

தமிழோடு ஆங்கிலமும் பயிலவிரும்பிய பிள்ளையவர்கள் தெல்லிப்பழை அமெரிக்க மிளன் கலாசாலையிலே ஆங்கிலக் கல்வி யை அடாம்பித்தார்கள். பிள்ளைர் ஆம்மொழியிலே உயர்தரக்கல்வி பெறும் நோக்கத்தோடு வட்டுக்கோட்டையிலுள்ள யாழ்ப்பாணச் சர்வசாத்திரக் கலாசாலை' யிற் சேர்ந்து 1844 மூல அக்டோபர் மீ 12 உ தொடக்கம் பரிசு பெறுவாராயினார்கள் அக்கலாசாலையிலே 'காரல்' விள்ளநாதபிள்ளை வித்துவான் கதிரைவேந்தினினா

தென்னின்ஸ் டி டி. பில்ஸ் மகலான் பேரு டார்கள் பிள்ளையவர்களுக்கு ஆசிரியர்களாய் இருந்து கற்பித்து வந்தார்கள். அங்குக் கற்பித்த பாடங்களுள்; கணிதம், தத்துவம், வாணசாத்திரம் ஆங்கிலம், தமிழ் என்னும் பாடங்களிலே விடேட் திறமை பெற்ற பிள்ளையவர்கள் முதல் மாணவராய் விளங்கி யாவராலும் நன்கு மதிக்கப் பெற்றார்கள். அவர்களிடத்திலே விளங்கிய தமிழறிவைக் கண்டு இறும்பூதெய்திய 'தென்னின்' அவர்கள் பிள்ளையவர்களைப் 'பண்டிதன்' என்று அழைப்பது வழக்கமாயிற்று.

இவ்வாறு நன்மதிப்புப் பெற்று, எட்டு வருட காலத்தை ஆங்கில உயர்தரக் கல்வி யிற் பயன்படுத்திய பிள்ளையவர்கள் 1852 மூல செப்டம்பர் மீ 23 உ தமது இருபதாம் வயதிலே கோபபாயி ருந்த 'போதனைச்ததி' என்னும் ஆசிரியர் பயிற்சிச்சாலையில் விரிவுரையாளராய் நியமிக்கப் பெற்றார்கள். அவர்கள் இக்கலாசாலையில் விரிவுரையாற்றும் இருபதாம் வயதிலேயே குமரகுருபரசுவாயிகளியற்றிய 'நீதிநெறி' விளக்கத்தைத் தமது உரையுடன் அச்சிட்டு வெளியிட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்காலத்தில் சென்னையிலே வாழ்ந்த ‘பார்சிவல்’ பாதிரி யார் ஒருவர், பிள்ளையவர்களது தமிழ்ப் புலமையையும் விவேக சாதுரியத்தையும் கேள்வியற்று அவர்களைச் சென்னைக்கு அழைத்துங் ‘தனவர்த்தமானி’ என்னும் பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராக நிய மித்தார்கள் பிள்ளையவர்கள் பத்திரிகா தருமத்தினின்றும் எட்டு ணையும் பிச்காமல் நடு நின் நூல் வியங்களை ஆராய்ந்து வசன நடையை அணி பட அமைத்துப் பத்திரிகையை நடத்தியும் ‘ஸஷ்சிங்டன்’ துரை முதலான ஆங்கிலேயர்க்குத் தமிழ் கற்பித் தும் வந்தார்கள். இ னால் பிள்ளையவர்களது திறமையை நன்கு அறிந்த அரசினர், சென்னை இராசதானிக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பண்டிதராக நியமித்தார்கள்.

அவர்கள் இராசதானிக்கல் ஹரியிலே பண்டிதராகக் கடமை புரிந்து வருதாவில், சென்னைச் சர்வசாத்திரக் கலாசாலை ஸ்தாபிக் கூப்பட்டது அக்கலாசாலையில் 1857ல் முதன்முதல் நடாத்தப்பட்ட பிரவேச பரீட்சை குத் தோற்றுச் சித்தியடைந்த மூவரில் பிள்ளையவர்களும், ஒருவராவர், பிரவேச பரீட்சைக்குப் பின், நான்கு மாதங்களுக் கீழ் மூன்று முதலில் பி. ஏ. பரீட்சையும் கூடைபெற்றது. இப்பரீட்சைக்கும் பிள்ளையவர்க் கடமை தமது ஆசிரியரான ‘காறல்’ விவங்வநாதபிள்ளை அவர்களுடன் தோற்றுச் சித்தியடைந்தார்கள். இதன் பின் கள்ளிக்கோட்டையிலுள்ள இராசாங்க வித்தியாசாலையில் உதவிய சிரிய கா நியமிக்கப் பெற்றார்கள் அவ்வித்தியாசாலையில் கடமையாற்றிய ஆறுமாத காலத்துக்குள் விசேட அபினிருத்திகள் திருத்தங்கள் காரணமாகப் பிள்ளையவர்களுக்கு அரசாங்க வரவு செலவுக் கணக்குச்சாலையிற் கணக்காசாவாளர் பதவியும் அத்துறை ந் காட்டிய திறமை காரணமாக விசாரணைக் கர்த்தர் பதவியும் முறையே கிடைத்தன. இக்காலத்திலேயே (1871 இல்) பிள்ளையவர்கள் பி. எல். பரீட்சையிலும் வெற்றி பெற்றார்கள்.

சின்னால் சிறிய பராயந் தொட்டிட தமிழ்மொழியில் மிகக் பயிற்சியும் சிறந்த தமிழ் அபிமானமும் ஊறித்தோய்ந்தி ருந்த பிள்ளையவர்கள் விசாரணைக் கர்த்தராய்க் கடமையாற்றி வருங்காலத்தில் ஓய்வு நேரங்களிலே பண்டைத் தமிழ் நூல்களை மேன்மேலும் கற்பதிலும் எட்டுப் பிரதிகளைப் பரிசோதனஞ் செய்வதிலும் ஈடுபடலாயினார். அரியபெரிய தமிழ் நன்னூல்கள் எல்லாம் அழிந்தொழிய, எஞ்சிநின்ற சில நூல்களும் சிகித்தந்த நிலை மையைக் கண்ட அவர்கள் அந்தநூல்களுள் சிறந்தனவற்றையாவது விரைந்து அச்சிட்டுப் பாதுகாப்பது எத்துணை இன்றியமையாக் கடமை என்பதை உணர்ந்து அற்கென ஏற்ற முயற்சிகளை மேற்

கொள்வாராயினார். ஆயினும் அரசாங்க உத்தியோகம் வகித்திருந்த தமக்குத் தேசமெங்குஞ் சென்று பரிசோதனைத்துக்குத் தேவையான ஏட்டுப் பிரதிகளைப் பெறுத்துப் பொதிய அவகாசமின்னம் மின்னும் அந்நாளிலே தமிழ் நாட்டெங்கணும் மெய்யறிவு உறுதியை ஆசாரியரும் மகா வித்துவசிரோமணியுமாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறு முகநாவலர் அவர்கள் இப்பெறந்த கடமையை மேற்கொண்டு அநேக நூல்களைத் திருத்தியும் விளக்கியும் அச்சிடுவித்து வந்தமை மின்னும் அந்நூல்களை யெல்லாம் நாவலரதுபரிசோதனை பெற்று வெளியிடுவதே நன்று எனக் கருதிய பிள்ளையவர்கள் நாவலர் அவர்களுக்குத் தம்மாலியன்ற உதவிகளைப் புரிந்து வந்தார்கள் இக்காலத்தில் நாவலர் அவர்கள் பரிசோதித்துக் கொடுத்த தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரத்தை பிள்ளையவர்கள் தம் பெயரால் அச்சிட்டு வெளியிட்டார்கள். இந்நூல் விபவ ஸ்ரீ புரட்டாதி மீ- (1868இல்)- ஓ விவந்தது.

இந்நூல் வெளிவந்தபின், பதினாறு வருடங்கள் கழித்து 1879 ஸ்ரீ கார்த்திகை மீ- 21 ல் நாவலர் அவர்கள் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தாராடக.

“வேதம் வலி குன்றியது; மேதகு சிவாகம
விதங்கள் வலி குன்றன; வடற்
சுதங்களொழி முவறு புராணம் வலி குன்றியது;
சொல்லவரி சைவசமயப்
போதம்வலி குன்றியது; பொற்பொதிய மாழுளி
குகள்ற மொழி குன்றியது; நம்
நாதனினை ஞாலமிசை நாட்டிய வாறுமுக
நாவல ரடந்த பொழுதே.”

என்று வருந்தி, நாவலர் அவர்கள் மேற்கொண்ட பணியைத் தாமே தொடர்ந்து ஏணை நன்னூல்களைப் பாதுகாத்துலே தம் வாணுட் கடமையெனக் துணிந்த பள்ளையவர்கள் ஸ்ரீசோழியம் என்னும் நூலீல் 1881ஸ்ரீ - வெளியிடார்கள். நாவலரவர்களது மறைவுக்குப்பின் இரண்டு வருடங்கள் கழித்து - 1882 ஸ்ரீ - அரசாங்க உத்தியோகத்தினின்றும் இளைப்பாறித் தமது முழுநேரத்தையும் சமிழ்ப்பணிக்கே அர்ப்பணித்தார்கள். அதன்பயனால் 1883 ஸ்ரீ - தணிகைப் புராணம், இறையனூர் அகப்பொருள் என்பனவும் 1885 ஸ்ரீ - தொல்காப்பியம் பொந் திகாரமும்; 1887 ஸ்ரீ - கனித தாகையும் 889 ஸ்ரீ - இலக்கண விளக்கம், குளமணி எண்பனவும்; 1891 ஸ்ரீ - தொல்காப்பியம் ஏழுத்ததிகாரமும் 1892 ஸ்ரீ தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரமும் வெளி வந்தன.

(1897 இல் - பிற்பகுதியில் புறநானூறு மீட்டரியிடை பவளம் வரை அவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்டதாயினும் வெளியிடப்படவில்லை)

இந்நாஸ்களை வெளியிட்ட தோட்டமாது, கட்டளைக் களி த்துறை என்னும் இலக்கண நூலையும், பொருட்பொலிவு உவ மேபச் சிறப்பு - நடையழகு - முதலியன் செறிந்து கற்றேர்க்கு விப்பைத் தரும் வசன ஞானமியையும் சைவமகங்குஸம் என்னும் (செய்யுனும் உடையும் கொண்ட) ஒவை நூலையும் ஆரும் ரழாம் வாசக புத்தகங்களையும் நடச்ததிரமாலை ஆதியாகம கீர்த்தனம் என்பவற்றையும் தாமே யாத்து வெளியிட்ட அர்கள்.

பிள்ளையவர்கள், அரசாங்க உத்தியோகத்தினின்று ஓய்வு பெற்றபின் 1887 இல் தொடக்கம் புதுக்கோட்டைச் சமஸ்தான மாமன்றத்து நியாயாதிபதி+ளில் ஒருவராயும் நீதிபதியாயும் நான்கு வருடங்களில் கட்டையாற்றியவர்கள் சென்னைத் திராவிடக் கிரந்த பரிபாலனசபை நியாய பரிபாலனசபை என்பவற்றில் அங்கத்தவராயும் சென்னைச் சர்வகலாசாலைத் துழிப்புப் பரீட்சைச் சங்கத்தின் அ+கிராசஞ்சிபதியாயும் அங்கங்கப் பரீட்சகராயும் இருந்து நற்பணிபுரிந்தவர்கள், சென்னைச் சர்வகலாசாலை சுமார் வித்தியார்த்தியும் இவர்களே

தேசமத பாஷாபிமானரிக்கவரும் சிவபூசாதுரந்தராம் ஏடுகாத்த பிடிடையாரும் ஆதிய “சி. வெ. தா.” அவர்களது சால்புடைமையைக் கண்ட சென்னை அரசாங்கம் 1895 இல் “இராவு பழுதூர்” (Rau Babadur) என்னும் கண்ணியப் பட்டால் நல்கிக் கொரவித்தது.

இத்துணைப் பெருஞ்சிறப்பையதி நமக்கோர் “தமிழ்த் தந்தை” யாய் வாழ்ந்த அரசர்கள் 1901 இல் நெட மீ 1 உசெவ்வாய்க்கிழமை காலை 9-30 மணியளவில் வைகுந்த ஏகாதி என்னும் புண்ணிய காலத்திலே சங்கமிருந்து தமிழாய்ந்த ஸ்வாதிக்கீழ் எய்தி, அயராவின்பத்தமுந்தினர்கள்.

“வாழிய வமஸன் பாதம்; வாழிய நமியின் சீர்த்தி;
வாழிய வதுமொள் சங்கம்; வகுத்தநன் னால்கள் எல்லாம் வாழியர்; அருநூல் வஸல் வண்டுகழிப் புலவர் மேலும் வாழியர் அந்நால் ஜம்பும் வள்ளல்லம் தாமன் அன்னர்.”

அன்று அண்ணமயில் வரப் போகும் பவளக்கித்தியின் பகள் திருமணக்திற்கு யார் செல்வது என்ற கேள்விக்கு விடை காணுவதில் அங்கத்தவர்கள் முழுமூரமாயிருந்தனர். இவர் மசள் தொதான் அங்கு செல்வதாயன் ஜந்நாறு ரூபாவிர்ஜி ஒரு 'கொட்டின்' காலுசிபூரம் வேண்டும் என்ற தன் கோரிக்கையை மன வைத்தார். தன் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஏற்கனவே துண்டுவிழும் தொகை அதிகமாக இருப்பதனால் அதை ஏற்றுக்கொவது இயலாத காரியம் என்று கமலம் சொல்லார். தனதுகோரிக்கை எடுத்த எடுப்பிலையே நிராகரிக்கப்படுவதனால் வெழிநடப்பு செய்வதா அல்லது தனது கண்ணீர் ஆயுதத்தைப் பிரடியாகிப் பதா என்று தொயோசௌயில் ஆந்தாள்.

வீட்டுக்கு வீடு

மால்ஸ்

விழக்கமாக கூடும் வட்டமேசை மாநாடு அன்றும் மாலை ர மனியளவில் கமலத்தின் வீட்டுன் குசினிப் பக்கமாக கூடியிருந்தது. முன்பு எல்லாம் இதே கூட்டம் வழுமையாக ஹோவில் ஒன்பது அல்லது பத்து மணியளவில் கூடுவது வழக்கம். ஆனால் நாட்டுச் சூழ்நிலை காரணமாக திரவில் பலமாக பேசவது அந்த வீட்டின் நிதி திட்டமிடல் பது திப் பொறுப்பாளராக கமலத் தினால் தடை. செய்யப்பட்டிருந்தது பலத்த ஏதிர்ப்பு அதற்கு இருந்து ஓட்டகூட்டுக்கூட்டத்தை வீட்டுவெழி நடப்பிக் கெய்யவேர அல்லது அவரை எதிர்க்கவோ அந்த வீட்டில் யாருக்கும் துவை வில்லாததால் அந்தவடிக்கை ரகமனதாக ஏற்கப்பட்டிருந்தது

மாப்பிள் ஸையின் பக்கத்தில் நின்று
போட்டோவிற்கு 'போல்'
கொடுப்பது பூபதாக இருந்தது

இதுவரையும் தனது எக் கருத்துக்களையும் முன் வைக்காத நிறைவேற்று அதிகாரம்கொண்ட தகப்பனுராகிய கந்தசாமி அப் பொழுது தன் கருத்தை தெரிவிக்க முன் வந்தார். அவரின் முடிவே பெரும்பான்மையாக அந்த வீட்டின் இறுதி முடிவாக இருப்பது வழக்கம். மதுரை ஆட்சி ஜில்லாமல் சிதம்பர ஆட்சி நடைபெறுவதை இட்டு அங்கு எல்லாருக்குமே பெருமை. (கய வத்தை தவிர)

முத்த மகன் செல்லிவை திரு மண வீடு செல்லும்படியும் ஏற்கனவே அவன் தோழியின் கல்வாணத்திற்கு எடுத்த 'ஒகன்சா' இருப்பதால் நிதிப் ப்ரச்சகை ஜில்லையன்றும் கூறினார். செல்லியின் மௌனம் சம்மதமாக எடுக்கப்பட அதை கமலம் ஆமோதித்தார்.

அடுத்த தனக்கு ஒரு 'கோலா ப்புரி' வேண்டுமென்று தன கோரிக்கையை ஆனத்தன் முன் வைத்த அதே நேரம் செல்லியின் விசம்பால் எல் லேரரும் அவன் பக்கமாய் திரும்பினர், பல்வேறு ஆதாவ வார்த்தைகளின் பின்

செல்லி தன் அழுகையின் கார வத்தை விளக்கினால் சித்தியின் மகன் வயது 18 என்றும் தன் வயது 32 என்றும். இந்திலையில் தன்னிலை ரோம்ப ரோம்ப வயது குறைந்தவளின் திருமணத் திற்கு எப்படித் தான் செல்வது என்றும் தன் ஏக்கத்தை வெளியிட்டான்

எவ்வோருக்குமே அவளின் பேச்சு யதார்த்தத்தை காட்டி ஒலும் சிதித் திட்டமிடும் பகுதி யோடு பூசிமேழுகும் பகுதியை மும் பொறுப்பேற்றிருந்த கமலம் அவனுக்கு பதில் அளித்தான் இக்காலத்தில் 32 வயது பெரிய வயதிலிலை என்றும் 18 வயது வேயே திருமணம் செய்து கையில் ஒன்று இடுப்பில் ஒன்றாக அல்லவ் படிவதைவிட சுதந்திரமா * இடுப்படித மேல் என்றும் கூடிப சுதி யில் ஆரம்பித்தது குறைந்த சுதி யில் முடித்தார் அதை ஆமோதிப்பதுபோல் கந்தசாமியும் பல மாக தலையை ஆட்டினார் நிலைமை கழுகமற்று போவதாக உணர்ந்த பிள்ளைகள் மெதுவாக வெளிப்பை நினைகள் நிதி திட்டமிடல் பகுதியும் நிறைவேற்று பத்தியும் எப்படி கூடிய சீக்கிரத்தில் செல்லியின் திருமணத்தை நடாத்து வது என்ற திட்டத்தில் முடிவு எடுக்கும் பொருட்டு பலமாக யோசனையில் இரங்கி இருந்தது.

